

EPISTOLÆ (1)
LACONICÆ,

EX OPERIBUS

CICERONIS, PLINII,
ERASMI ROTERODAMI,
ANGELI POLITIANI,

Aliorumque

Philippus (51)

Bonæ notæ Authorum, collectæ.

IN USUM SERENISSIMI

Principis GULIELMI,

DUCIS de CUMBERLAND.

L O N D I N I :

Typis C. Ackers, Impensis G. MEADOWS,
Bibliopolæ, in vico Cornhill, 1729.

ILLUSTRISSIMO atque SERENISSIMO
Principi G U L I E L M O,
Duci de C U M B E R L A N D.

J. T. P H I L I P P S, S. D.

ERBREVES has E-
pistolas, quarum ple-
rasque jamdudum
legisti atque intellexisti, ea
qua par est observantia tibi
A 2 offero,

DEDICATIO.

offero, Princeps celsissime, ut eas nitidissime impressas, de novo evolvas diligenter; continent enim ad cultum ingenii, atque ad vitam sapientissime instituendam, multa longe utilissima; & si quid tibi occurrat difficultatis, operam meam, studia mea & cogitationes omnes libentissime tibi do, dico, dedico. Sed tu tibi persuadeas velim, discipulorum optime, me dare ut des, facere ut facias; a
te

DEDICATIO.

te enim amari peto & volo, nec non ut alacri animo prosequaris studia literarum : quod si feceris (facies sine dubio) museum tuum non erit ergastulum, sed vere ludus literarius; & nihil profecto felicius vel facilius addiscitur, quam quod discimus ludendo. Maeste virtute Regie puer, & plus quam dimidium animæ meæ; sic itur ad astra, sic acquiritur fama immortalis & amor totius populi Britannici.

Mis-

DEDICATIO.

Misceamus colloquia Latina
continue, pro re nata, de rebus
divinis & humanis; ut more
majorum, usu quotidiano (om-
nium disciplinarum optimo
Magistro) Latinam linguam
perdiscas, & eruditionem so-
lidam, quam cæteri nostri tem-
poris pueri multorum anno-
rum laboribus & corporis &
animi lacerationibus debere
solent, ingenio tuo acri, tu-
to, cito & jucunde, tu Dux
in-

DEDICATIO.

inclyte, acceptam referas. Va-
le.

Die 26 MAII.

E P I S-

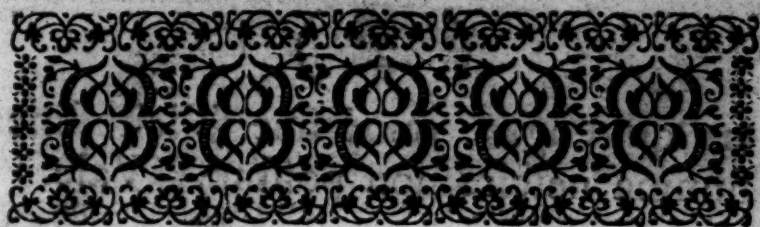

Prostant apud G. MEADOWS.

I. **E**Xcerpta Miscellanea, ex probatissimis Linguae Latinae Auctoribus. In usum scholæ Salopiensis.
Per L. HOTCHKIS.

II. M. T. C I C E R O N I S Epistolæ quædam faciliores in usum scholarum selectæ, & ad editionum optimas accuratissime expressæ. A P. SELBY, A. M. Scholæ Grammaticæ, in Christi Orphanotrophio apud Londinenses, Præceptore.

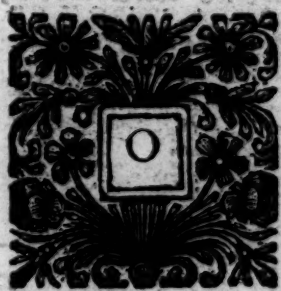

EPISTOLÆ

LACONICO stilo a clarissimis
AUTHORIBUS priscis atque
recentioribus conscriptæ.

C. Plinius Secundus Fabio Justo suo. S.

L I M nullas mihi e-
pistolas mittis. Nihil
est, (inquis) quod scri-
bam. At hoc ipsum
scribe, nihil esse quod
scribas: vel solum il-
lud, unde incipere priores solebant,
Si vales, bene est: ego valeo. Hoc mi-
hi sufficit: est enim maximum. Lu-
dere me putas: serio peto. Fac sci-
am

am quid agas: quod sine sollicitudine summa nescire non possum. Vale.

C. P. Septitio suo. S.

FRequenter hortatus es, ut epistolas, si quas paulo accuratius scripsissem, colligerem publicaremque. Collegi, non servato temporis ordine, (neque enim historiam componebam) sed ut quæque in manum venerat. Superest ut nec te consilii, nec me poeniteat obsequii; ita enim fiet, ut eas, quæ adhuc neglectæ jacent, requiram: & si quas addidero, non supprimam. Vale.

C. P. Tacito suo. S.

Commendas mihi Julium Nasonem? Nasonem mihi? quid si meipsum? fero tamen & ignosco: eundem enim commendassem tibi, si te Romæ morante, ipse abfuissem. Habet hoc sollicitudo, quod omnia necessaria

necessaria putat. Tu tamen, censeo, alios roges: ego precum tuarum minister, adjutor ero. Vale.

C. P. Feroci suo. S.

EAdem epistola & studere te, & non studere significat. Ænigmata loquor: ita plane, donec distinctius, quod sentio, enuntiem. Negas enim te studere: sed est tam polita, quæ nisi a studente non potest scribi; aut es tu super omnes beatus, si talia per desidiam & otium perficis. Vale.

C. P. Titiano suo. S.

QUid agis? an quod ago ruri ipse? vitam jucundissimam, id est, otiosissimam? quo fit, ut scribere longiores epistolas nolim, velim legere: illud tanquam delicatus, hoc tanquam otiosus. Nihil est enim aut pigrius delicatis, aut curiosius otiosis. Vale.

C. P. Trajano Imperatori. S.

CUM sciam, domine, ad testimonium laudemque majorum meorum pertinere, tam boni principis judicio exornari; rogo, dignitati ad quam me provexit indulgentia tua, vel auguratum vel septemviratum, quia vacant, adjicere digneris, ut jure sacerdotii precari Deos pro te publice possim, quos nunc precor pietate privata. Vale.

C. P. Trajano Imperatori. S.

MAximum, libertum & procuratorem tuum, domine, per omne tempus quo fuimus una, probum, & industrium, & diligentem, ac sicut rei tuæ amantissimum, ita disciplinæ tenacissimum expertus, libenter apud te testimonio prosequor ea fide quam tibi debeo. Vale.

Tra-

Trajanus Plinio. S.

REcte renuntiasti mihi, Secunde charissime; pertinet enim ad animum meum, quali itinere in provinciam pervenias. Prudenter autem constituis interim navibus, interim vehiculis uti, prout loca suaserint. Vale.

Plinius Trajano Imperatori.

SOlemnia vota pro incolumitate tua, qua publica salus continetur, & suscipimus, domine, pariter & solvimus; precati Deos ut velint ea semper solvi, semperque signari. Vale.

Trajanus Plinio. S.

ET solvisse vos cum provincialibus, diis immortalibus vota pro mea salute & incolumitate, & nuncupasse

cupasse libenter, mi Secunde carissime, cognovi ex literis tuis. Vale.

Plinius Trajano Imp. S.

OPTO, domine, & hunc natalem, & plurimos alios quam felicissimos agas : æternaque laude florentem virtutis tuæ gloriam, & incolumis & fortis aliis super alia operibus augeas. Vale.

Trajanus Plinio. S.

AGnosco vota tua, mi Secunde carissime, quibus precaris ut plurimos & felicissimos natales, florente statu reipublicæ nostræ agam. Vale.

M. T. Cicero Terentiæ suæ. S. P. D.

SI vales, bene est : valeo. Nos quotidie tabellarios vestros expectamus, qui si venerint, fortasse erimus

rimus certiores, quid nobis faciendum sit. Faciemusque te statim certiozem. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. Tullius Cicero Terentiæ. S. P. D.

SI vales, bene est : valeo. Da operam ut convalescas ; quod opus erit, ut res, tempusque postulat, provideas atque administres : & ad me de omnibus rebus quam sæpissime literas mittas. Vale.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

SI vales, bene est : ego valeo. Valetudinem tuam velim cures diligentissime. Nam mihi & scriptum & nunciatum est, te in febrim subito incidisse. Quod celeriter me fecisti de Cæsaris literis certiozem, fecisti mihi gratum. Item posthac, si quid opus erit, si quid acciderit novi, facies ut sciam. Cura ut valeas.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

SI vales, bene est: valeo. Nos neque de Cæsaris adventu, neque de literis quas Philotimus habere dicitur, quidquam adhuc certi habemus. Si quid erit certi, faciam te statim certiozem. Valetudinem tuam fac ut cures. Vale.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

SI vales, bene est: valeo. Redditæ mihi tandem sunt a Cæsare literæ satis liberales: & ipse opinione celerius venturus esse dicitur. Cui utrum obviam procedam, an hic eum expectem, cum constituero, faciam te certiozem. Tabellarios mihi velim quam primum remittas. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. T.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

S. V. B. E. V. Si quid haberem, quod ad te scriberem, facerem, id & pluribus verbis & sæpius. Nunc quæ sunt negotia, vides. Ego autem quomodo sim affectus, ex Lepta & Trebatio poteris cognoscere. Tu fac, ut tuam & Tulliæ valetudinem cures. Vale.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

Si vales, bene est : valeo. Constitueramus, ut ad te ante scriberam, obviam Ciceronem Cæsari mittere : sed mutavimus consilium, quia de illius adventu nihil audiebamus. De ceteris rebus, etsi nihil erat novi, tamen quid velimus, & quid hoc tempore putemus opus esse, ex Sicca poteris cognoscere. Tulliam adhuc mecum teneo. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. T.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

IN maximis meis doloribus ex-
cruiat me valetudo Tulliæ no-
stræ, de qua nihil est quod ad te plu-
ra scribam : tibi enim æque magnæ
curæ esse certo scio. Quod me pro-
pius vultis accedere, video ita esse
faciendum : etiam ante fecissem, sed
me multa impedierunt, quæ ne nunc
quidem expedita sunt. Sed a Pom-
ponio expecto literas, quas ad me
quamprimum perferendas cures ve-
lim. Da operam ut valeas.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

QUOD nos in Italiam salvos
venisse gaudes, perpetuo gau-
deas velim. Sed perturbati dolore a-
nimi magnisque injuriis, metuo ne
id consilii ceperimus, quod non fa-
cile explicare possimus. Quare, quan-
tum potes, adjuva. Quid autem pos-
fis,

sis, mihi in mentem non venit. In viam quod te des hoc tempore, nihil est : & longum est iter, & non tutum : & non video quid prodesse possis, si veneris. Vale.

M. T. Cicero Terentiæ. S. P. D.

SI vales, bene est: valeo. Tullia nostra venit ad me pridie Idus Junii ; cujus summa virtute & singulari humanitate, graviore etiam sum dolore affectus, nostra factum esse negligentia, ut longe alia in fortuna esset, atque ejus pietas ac dignitas postulabat. Nobis erat in animo Ciceronem ad Cæsarem mittere, & cum eo Cn. Sallustium. Si profectus erit, faciam te certiolem. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. T. Cicero Tironi. S. P. D.

NON queo ad te, nec lubet scribere, quo animo sim adfectus :
tan-

tantum scribo, & tibi & mihi maximæ voluptati fore, si te firmum quamprimum videro, Tertio die abs te ad Alyziam accesseramus: is locus est citra Leucadem stadia cxx. Leucade aut te ipsum, aut tuas literas a Marione putabam me accepturum. Quantum me diligis, tantum fac ut valeas, vel quantum te a me scis diligi.

M. T. Cicero filius Tironi. S. P. D.

ETSI justa, & idonea usus es excusatione de intermissione literarum tuarum; tamen id ne sæpius facias rogo. Nam etsi, de republica, rumoribus & nuntiis certior fio, & de sua in me voluntate semper ad me perscribit pater: tamen de quavis minima re scripta a te ad me epistola, semper fuit gratissima. Quare cum imprimis tuas desiderem literas, noli committere, ut excusatione potius expleas officium scribendi,

di, quam assiduitate epistolarum.
Vale.

M. T. C. Servio Sulpitio. S. P. D.

HAgesaretus Larissæus, magnis
meis beneficiis ornatus in con-
sulatu meo, memor & gratus fuit,
meque postea diligentissime coluit.
Eum tibi magnopere commendo, ut
& hospitem meum & familiarem, &
gratum hominem, & virum bonum,
& principem civitatis suæ, & tua ne-
cessitudine dignissimum. Pergratum
mihi feceris, si dederis operam, ut
is intelligat, hanc meam commen-
dationem magnum apud te pondus
habuisse.

M. T. Cicero Trebatio. S. P. D.

EPistolam tuam quam accepi ab
Lutio Aruntio, conscidi inno-
centem; nihil enim habebat, quod
non vel in concione recte legi posset.
Sed

Sed Aruntius ita te mandasse aiebat, & tu adscripseras. Verum illud esto: nihil te ad me postea scripisse demiror, præsertim tam novis rebus. Vale.

M. T. C. Q. Valerio. S. P. D.

P. Cornelius, qui tibi has literas tradiderit, est mihi a Publio Cuspio commendatus; cujus causa quantopere cuperem deberemque, profecto ex me facile cognovisti. Vehementer te rogo ut cures, ut ex hac commendatione, mihi Cuspius, quam maximas, quamprimum, quam sæpissime, gratias agat. Vale.

M. T. Cicero Caio Memmio. S. P. D.

Aulum Fusium unum ex meis intimis, observantissimum studiosissimumque nostri, eruditum hominem & summa humanitate, tuæque amicitia dignissimum, velim ita tractes, ut mihi coram recepisti. Tam
mihi

mihi gratum id erit, quam quod gratissimum. Ipsum præterea summo officio & summa observantia tibi in perpetuum devinxeris. Vale.

Cicero Basilio. S. P. D.

TIBI gratulor, mihi gaudeo, te amo, & tua tueor: a te amari, & quid agas, quidque agatur, certior fieri volo. Vale.

M. T. Cicero Servio Sulpitio. S. P. D.

ASCLAPONE Patrensi, medico, utor valde familiariter, ejusque cum consuetudo mihi jucunda fuit, tum etiam ars, quam sum expertus in valetudine meorum; in qua mihi cum ipsa scientia, tum etiam fidelitate, benevolentiaque satisfecit. Hunc igitur tibi commendo, & a te peto, ut des operam, ut intelligat, diligenter me scripsisse de se, meamque commendationem usui magno

magno sibi fuisse. Erit id mihi vehementer gratum.

M. T. Cicero Acilio Proclo. S. P. D.

A Vitum mihi hospitium est cum Lyfone, Lysonis filio, Lylibætano, valdeque ab eo observor : cognovique dignum & patre, & avo. Est enim nobilissima familia. Quapropter commendo tibi majorem in modum rem domumque ejus : magnoque opere a te peto, cures, ut intelligat meam commendationem maxime sibi apud te & adjumento, & ornamento fuisse. Vale.

Angelus Politianus Cæsari Carmento suo. S. D.

Contemni te putas quod non rescribo. Contemnerem si rescriberem. Quos enim contemno, respondere his audeo vel occupatus ; tibi, nec otiosus. Vale.

Angel.

*Angel. Politian. Jacobo Modesto suo.
S. D.*

DOLES quod non rescribam :
dolere define, jam rescribo.
Vale.

A. P. Cuidam. S. D.

NON præstas quod pollicitus.
Conqueror si oblitus, magis
etiam si non oblitus. Oblitum fuisse
vix amici est : non præstare cum
recorderis, prorsus inimici. Vale.

A. P. Pico Mirandulæ. S. D.

QUÆ vellem corrigeres, tu lau-
das. Hoc vero facile facis,
quod semper facis. Vale.

A. P. Amico. S. D.

IRasceris quod iste me Simius carpit: non ideo me carpit, ut carpat: sed ut sibi victum quærat homo famelicus apud quosdam; qui multum gaudent assentatoribus, plus tamen detractoribus. Vale.

A. P. Amico. S. D.

SI te ob divitias amare cœpissem, desissem tibi nunc esse amicus, cum tu desisti esse dives. Verum si nunc desissem, ne tum quidem cum fuisti dives, fuissem tibi amicus, sed adulator: quod esse qui potest, is esse liber non potest. Vale.

A. P. Amicis. S. D.

MULTI simul. epistolas poscitis. Multis ecce mitto, sed unicam. Convenit unica multis, quos unice

unice diligo: quæ tamen erit ut multæ, quando multi legetis. Valete.

A. P. Maledico alicui.

MAledicenti non remaledico, ne maledicere mihi tu forsan, hoc est, ne laudare me definas. Quis enim laudatur verius, quam qui maledicitur a malo viro. Te vero appellare malum virum, tantum a maledicto abest, ut nihil possit dici melius.

A. P. Laurentio Medici. S. D.

CYGNO Poeta similis; uterque candidus, uterque canorus, uterque fluvios amans, uterque Phœbo gratus; sed negatur canere cygnus, nisi cum Zephyrus spirat. Quid igitur mirum, si taceo tamdiu tuus Poeta, cum tu tam diu non spires meus Zephyrus. Vale.

A. P. Pieo Mirandulæ. S. D.

VIncebar a te prius doctrina, vincebar ingenio; sed vinci tamen lætabar, atque adeo lætor, quoniam te diligo: quin ob hoc ipsum diligo, quod his vincor. At nunc & humanitate vincis. Hoc equidem ferre nequeo, quoniam turpe: sed jam fero, nihil enim turpe mihi, quod honestum tibi. Vale.

A. P. Amico. S. D.

DOLES quod amicus in disputatione te vicerim; dolere non debes: nam si amicorum omnia sunt communia, non magis quam tu victor ego: nec minus quam tu victus. Sed hoc tu fortasse doles, quod hac amicorum lege, nec plane sum victor, qui te vici. Vale.

A. P.

A. P. Amico. S. D.

DOLUI vehementer, lætatus sum
vehementer : quod ægrotasti,
quod & convaluisti. Vale.

A. P. Cuidam. S. D.

MITTO lilia, non ut gratum
faciam tibi, quamquam tibi
quoque ; sed ut ipsis liliis, hoc est,
ne marcescant. Vale.

A. P. Pico Mirandulæ. S. D.

QUOD honoris mei causa, tu
quoque federis inter auditores
meos, non habeo gratiam. Nam si
placui, jam tuli ; si non placui, nec
debeo. Vale.

A. P. Cuidam. S. D.

MULTO æquius fuerat denegare statim, quod tam vehementer rogaveram, quam postea non perficere, quod tam liberaliter vir gravis promiseras. Non enim tunc fuisset injuria, quia nondum debebas : at nunc est, quia jam debes. Debes quia promifisti. Non enim credo adhuc te quoque ex illo esse hominum genere, quos promissa non alligant. Tantum rogo, si beneficium mihi tribuere non vis, desinas tamen esse injurius. Desines autem, si sperare diutius frustra vetueris. Denique debebo tibi multum, si quod opto præstiteris : mirabor multum, si non præstiteris. Vale.

Erasmus Cuidam. S. D.

QUOD pristinam meam scribendi consuetudinem intermissam miraris,

raris, nihil est, quod suspiceris mali :
neque enim (quod semper fui) tui
amantissimus esse desii. Bene vale.

E. Arnolfo Boschio. S. D.

COmpluscultas jam epistolas eodem
prope argumento abs te recepi,
quod me tibi suspicaris iratum ; ni sine
causa faceres, ferrem profecto iracun-
de, quod de homine tui amantissimo,
tam non amanter senseris. Vale.

E. Amico. S. D.

UB I nostrum N. isthuc itu-
rum intellexissem, nolui ina-
nem venire, præsertim qui me obni-
xe rogaret, ut sese apud te commen-
datum facerem. Obsecro itaque, ut
eum pro veteri tua consuetudine trac-
tes. Non clam me est, nec ille qui-
dem ignorat, quantum possis, quan-
tumque mea causa velis. Effice ne
vel illum sua spes, vel me mea de te
C 4 opinio

opinio fallat. N. quidem tibi novum
amicum comparaveris, me vero ar-
ctius devinxeris. Vale.

Faustus Erasmo. S. D.

FRUGALEM omnino mihi cœnam
postulo: nihil volo præter mus-
cas, & formicas. Bene vale.

Erasmus Fausto suo. S. D.

QUÆ, malum, tu mihi objicis
ænigmata? Num me Oedipum
putas, aut Sphingem esse domi?
Quamquam equidem somnio, tuas
muscas, aviculas, formicas, cunicu-
los velle. Verum alias jocabimur;
nunc cœna emenda est: quare ænig-
matistes esse desinas oportet. Vale.

Faustus Erasmo. S. D.

NUNC plane intelligo te Oedi-
pum esse: nihil volo præter a-
viculas,

viculas, & quidem parvulas: de cuniculis absit. Vale, optime ænigmatum interpres.

Erasmus Batto suo. S. D.

VIDE quantum maledicendo valeas. Unica tantum epistola victus, do manus, arena cedo, in Angliam usque perfugio. Hic certe a tuis convitiis, tutum me fore confido; nam si me persequi voles, alter tibi adeundus esset orbis: & pigritiam probe novi tuam, qui tametsi mediis in fluctibus es natus, nihil tamen pejus odisti fluctibus. Quod si huc quoque tuæ conviciatrices epistolæ penetrabunt, audio in ultima Britannia Orcades esse insulas; in has aufugiam, etiam si quid est Orcadibus remotius, vel ad Antipodes usque. I nunc, & de gloriosa victoria, magnificum triumphum agito. Bene vale.

E. Thomæ

E. Thomæ Grejo. S. D.

SI quod unquam tibi gratum feci, aut volui, quæso ut hoc mihi gratiæ referre non graveris. Huic juveni quas ad te literas scripsi, tradito; ubi meis vehementer efflagitantibus copiam fecero, remittam. Bene vale.

E. Ludovico Curino. S. D.

QUOD tam amicas literas ad me dederis, suavissime Curine, gratiam habeo; quod tam eruditas, tibi gratulor. Vix enim mihi persuasit Nescius, tuo Marte, quod aiunt, fuisse conditas; sed persuasit tamen, vel quia vir minime vanus, vel quia mihi jampridem nota ingenii tui felicitas. Perge, mi Curine, tibi solidam parare felicitatem; id facies si veram eruditionem cum morum integritate conjunxeris. Cætera vel non ambi-
enti

enti dabunt Cælites. Bene vale.

E. Lasio. S. D.

SI quo pacto liceret ex hoc evolare pistrino, quod quidem facerem cupidissime, malim extra nuptiarum tempus te visere, quo totus toto te frui possem: nunc in tanta hominum turba quantula tui portio rediret ad nos? Precor ut nuptiæ filiæ tuæ, tibi tuisque sint voluptati pariter ac bono. Vale.

*E. Gulielmo Archiepiscopo Cantuariensi.
S. D.*

INcidit Erasmo tuo periculosa, & omnium gravissima cum calculo conflictatio. Deventum in manus medicorum & pharmacopolarum, hoc est, carnificum & harpyiarum. Adhuc parturio. Malum in costis etiam affixum est, quando pariturus, aut quid pariturus incertum est. Suspicor

picor hoc morbi debere me cerevisiæ,
quam dies jam complures inopia vi-
ni bibi. Has literas dictavi modo,
nec id extra molestiam. Tu cura, ut
quam optime valeas, optime Mecænas.

E. Martino Bruxellensi, S. D.

CArissime frater, acceptis tuis lite-
ris, non respondi, protinus de-
creveram visere te. Verum semper
novis occasionibus sum prohibitus.
Oro te, ne quid animum discruciet
hæc tragœdia plane fatalis : tuus do-
lor mihi prodesse non potest, obesse
potest certe tibi. Omissis hujusmodi
cariis, oblecta te sanctis studiis, &
philosophia Christi; quæ gaudet bo-
nis, & tolerat malos. Bene vale.

E. Paludano Suo. S. D.

MITTO Epitaphium, ne us-
quam non obsequar Paludano:
si displicebit, quod scio fore, cogita
scrip-

scriptum a theologo, cui generi scis
quam iniquæ sunt Musæ. Bene vale.

E. Andreæ Hoochstrato. S. D.

DEflexi non nihil ab itinere meo,
ut & te veterem amicum me-
um viderem, & urbis tam celebris
conspectu fruerer; verum utrumque
frustra, malo quodam meo fato.
Nam & tu aberas, & urbs ita pla-
cuit, ut a nulla unquam discefferim
lubentius. Bene vale.

*Petrus Bembus, nomine Leonis decimi
Pontificis, Leonardo Lauredano Ve-
netorum Principi. S. D.*

JUssimus interpretem apud te rem-
que publicam tuam, esse nostrum
Petrum Bibienam, cum prudentia &
rerum gerendarum usu præditum
hominem, tum imprimis nobis pro-
batum & gratum: scripsimusque ad
illum ea de re. Quamobrem abs te
peti-

petimus, ut omnibus in rebus, quas is nostro nomine ad te perferet, eandem illi fidem habeas, quam haberes nobis ipsis, si te coram alloqueremur. Vale.

*P. B. Sigismundo Gonzagæ Cardinali.
S. D.*

CAROLUM Orpheum, unum ex iis qui mihi sunt carissimi, hominem plurimis virtutibus præditum, proficiscentem ad te, commendo tibi majorem in modum: porro mihi gratissimum feceris, si eum ita suscipies tractabisque, ut intelligat se, quoniam a me diligitur, abs te amari. Vale.

P. B. Magistratui Bononiæ Polæ Episcopo. S. D.

MANDO tibi, ut Nicolao Bianco civi Bononiensi rēditum in patriam des, revocesque eum ab exilio,

ilio, quemadmodum ego eum revoco:
itaque statuas, ut nulla posthac mo-
lestia ea de causa Nicolao afferatur.

P. B. Magistratui Bononiæ. S. D.

MANDO tibi, ut Achillis Tau-
rellii, cui præfecturam milita-
rem contuli, ejusque militibus stativa des eo in loco qui tibi esse oppor-
tunior videbitur: eisque dari mandes
tectum, lignum, stipulam, uti soli-
tum est.

P. B. Herculi Storio. S. P. D.

AVIAS ambas meas, effœtas de-
ploratasque scœminas, & tam
prope centum annorum mulieres, mi-
hi fata reliquerunt; unicum fratrem
meum, juvenem atque florentem ab-
stulerunt, spem & solatia mea.
Quamobrem quo in mœrore sum,
ipse facile potes existimare. Reli-
qua ex meis intelliges. Heu me mi-
serum! Vale.

P. Bem-

P. Bembus Benedicto Cardinali Ravennæ. S. P. D.

Legationem Piceni tibi delatam esse vehementer gaudeo. Quotquot enim accessiones dignitatis tuæ fiunt, easdem pro meo vetere in te amore, observantia, studio, mihi ipsi fieri existimo. Itaque cum de ea tibi vere atque ex animo gratulor, tum ut perpetuæ voluptati tibi sit iste magistratus, magnopere a diis quæso & opto. Vale, Patrone optime atque amplissime.

*Jacobus Sadoletus Anton. Perrenoto
Episcopo Atrebatensi. S. D.*

CUM scriberem ad patrem tuum clarissimum virum, mandavi tabulario, ut meis verbis tecum accuratius loqueretur. Ego, quod ad me attinet, amorem eum conservo, quem ab eo congressu, quo ad Nicæam primum

mum una fuimus, erga te suscepi.
 Tu si pari erga me voluntate fueris,
 non solum meæ expectationi satisfacies,
 sed humanitati etiam constabis tuæ. Vale.

Paulus Manutius Seb. Leoni Cordubensi. S. D.

Nicolaus Nathanaëlus, egregie
 moratus adolescens, magnos in
 Latinis litteris progressus a discessu
 tuo fecit: is cum mihi per se carus
 est, tum eo magis, quod de te sæpe
 loquitur amantissime, tuamque erga
 se patremque suum, insigni probitate
 atque doctrinæ virum, perpetuam
 benignitatem sic in ore habet, ut e-
 jus memoriam nunquam sinat inter-
 mitti. Vale.

Petrus Bunellus Lazaro Bayfio. S.

QUI has tibi reddet, vir probus
 est, & bene doctus, mihi que
 D ami-

amicissimus: habet isthic non nihil negotii, quod quale sit, ab eo, si placet, intelligas: atque ad id explicandum, auctoritate tua, quantum poteris, non solum propter æquitatem causæ, sed mea etiam causa libentius adjuvabis. Hoc te vehementer rogo. Vale.

*M. Antonius Muretus A. Reparatio suo.
S. P. D.*

ACCEPI ternas tuas litteras: in postremis autem quædam erant ita negligenter scripta, ut facile constaret, aliud egisse te, cum illa scriberes; ostendam ea tibi, cum isthuc venero, & auriculam pervellem tibi; ut postea in scribendo attentior sis, & saltem eos solæcismos effugias, quos effugerent etiam pueruli, qui primis literis imbuuntur. Noli tamen ex hac mea admonitione molestiam ullam capere. Non enim propterea volo quidquam de tua hilaritate

laritate detrahi, sed ad diligentiam
addi. Vale.

Justus Lipsius Josepho Scaligero.
S. D.

ABIT iste ad te, & vult com-
mendari. Ecce breviter &
vere. Amat litteras, ut qui maxi-
me; amat te, ut in iis maximum.
Inspice & nosce, redamabis.

J. L. Abrak. Ortelio. S. D.

NON multos tibi commendo aut
ingero, nec meus mos est:
sed hunc singularie, Ger. Buytwe-
chium, qui anno & sex mensibus a-
pud me egit: tanta modestia & pro-
bitate, ut supra nihil fatear vidisse.
Is ad suos nunc redit, videre & salu-
tare te voluit: rogo ut illi pateas,
atque etiam Bibliotheca tua. Pauca
verba facio: si tu totidem cum illo,
fatis se ipse commendarit. Vale.

J. L. Gulielmo Camdeno. S.

MUNUS a te accepi, vir ornatissime, per mihi gratum Britanniam tuam: quam illustrasti ingenii & industriæ clara face. Multum patria tibi debet: multum exteri nos, qui per te pulcherrimam insulam videmus, etiam cum non videmus. Perge in hoc & simili studiorum genere, quod abesse non potest quin tibi famam, posteris æternum ferat fructum. Vale.

Elysius Calentius, Colotio. S. D.

Coloti si me amas, utere: si non uteris illud in argumento est, non amabis. Vive.

E. Calentius Opiliano. S. D.

Meministi unquam, procelloso in mare navem diu jactari, atque

atque ab littore pelli: mox peracta
ventorum vi, subito in portum labi.
Sic, Opiliane, sunt, qui reges sequun-
tur. Spera & vale.

E. Calentius Hiaraco. S. D.

JUBET Rex, quamprimum ad
se venias, causam itineris non
intelligo, nisi id sit, quo filii a patri-
bus vocari consueverunt. Spero fo-
re, ut ditior ac melior revertare. Ve-
ni & vale.

E. Calentius Hiaraco. S. D.

CAVE quicquam, Hiarace, dixeris
unquam aut feceris, quod si o-
pus sit, nequeas ratione defendere.
Illud enim pulcherrimum est in vita,
& quod dicas recte scire, & quod
agas non ignorare. Vive.

E. Calentius Sipontino. S. D.

PRomiseram me, Sipontine, ad
cœnam venturum. Quod fe-
tellerim, gratias habe. Detinuit me
Colibertus, hominum molestissimus,
deambulando, & se usque adeo ma-
gnificendo, ut scis, quousque defes-
sum redderet. Quem si cœnatum
apud te mecum adduxissem, timeo,
ne mensas etiam post epulas vorasset.
Vale.

E. Calentius Veliano. S. D.

Nimium me, Veliane, in discen-
do facilem putas; possum e-
quidem, si velim, obscurius scribere.
Verum ego latinus cum sim, facile
dicere, non barbare, pro ingenio ni-
tor. Et cupio non doctis modo, sed
& pueris quoque intellectum iri.
Difficilius quidem existimo, graves
res clara oratione; quam scabra &
obscura

obscura posse pronuntiari. Tace, & vale.

E. Calentius Furiano. S. D.

SOLEO tecum, Furiane, modo literis jocari, modo verbis: uti cum cæteris facio quos amo. Sed rerum omnium difficilimum puto, naturam posse hominis immutari. Tu quia tristis adeo natus es, blanditias non amas, jocos non quæris. Credo tibi deos deasque omnes in genitura fuisse iratos, & ut mœsti aliquid ederent, quod omni ex parte desiperet, te congenuisse. Tu, Furiane, tua fata exequere: nihil enim impedio. Et ut diis ita volentibus morem geras, continue plora miser, & si potes, Vale.

E. Calentius Forbiano. S. D.

Fortunæ tribuito, Forbiane, quod dives ex inope factus sis. Nam
D 4 quid

quid virtuti tribuas, nihil video: nisi tu virtutem existimes assentari, fallere, mentiri, rapere, lenonem esse: quæ te ditem facere, & quibus te clarum putare maxime potes. Nam si virtuti opes darentur, alios videres esse divites, quos non vides. Tu autem, Forbiane, mendicares. Peri.

E. Calentius Martiano. S. D.

LUcium Simeonem, fratris tui filium, & si nullas a te literas detulit, habui commendatum. Tantum enim valet apud me dignitas tua, & benevolentia, ut quemcunque tuorum viderim, existimem meum esse. Ego illum subito ad Hiaracum duxi, & quæ postulavit rogante me, omnia impetravit ita facile, ut a te patruo viderentur impetrata. Tu igitur qui me cognovisti, utere, si velis. Quod si negaveris velle, merito, Martiane, faciam conjecturam, te mihi

mihi amplius non esse utendum.
Crede.

E. Calentius Solimeno. S. D.

HIC quem vides hominem, meus est. Virtutem colit, doctos amat, medicum se fieri vult, tum tibi summopere commendo : atque oro, ut talis erga eum sis, qualis erga meos esse consuevisti. Vive.

E. Calentius Solimeno. S. D.

PER immortales ego te deos oro, Solimene, medicorum disertissime, qui corpori simul atque animo mederi primus comperisti, ut languenti Furiano jam ostendas quid facto sit opus, ad tristitiam hanc ejiciendam : qui neque unquam ridet, neque loquitur unquam, neque alicui gratulatur. Quod si effeceris, fatebimur a te nobis hominem restitutum, veluti jactante, ut aiunt, Deucalione
lapi-

lapidem animatum. Vale.

E. Calentius Hieracotio. S. D.

ARmatum videre Forbium quis possit pati, equo insidentem feroci, hastam cruri admoventem, veluti cum hoste congressurum? Papæ totus in auro est, totus fremens, totus ferox, terribilis, ni medio cursu ad terram corruisset! Vides?

E. Calentius Hiaroco. S. D.

SI me lapidem natura fecisset, aut truncum, neque cuperem aliquid, neque quicquam, Hiarace, postularer: verum quia hominem genuit, quæ sint hominis, quærere haud injuria est: quam ob rem id dictum sit, potes intelligere. Domum Tarenti non habeo, neque vineas neque agros: si dederis, facies humanisse. Quod si tacuero maxime, id me maxime postulare intelligas. Vale.

E.

E. Calentius Solimeno. S. D.

CRAS te mihi adesse cupio, Solimene, languentem ut cures. Aut cessa, aut propera. Quod si cessaris, scito tibi Calentium defuturum. Vola & vale.

E. Calentius Hiaraco. S. D.

GRatias tibi pro donata cane me habiturum ne credas Hiarace : utilius existimarem, si bovem aut asinum, qui rei adderet, donavisses. Vale.

E. Calentius Hiaraco. S. D.

QUOD me ames, Hiarace, quod laudes palam, & quod nihil des, grato principi non conveniunt. Vive & vale.

E.

E. Calentius Aracino. S. D.

VEnissem ad te, & quæ scripsisti, credidissem omnia, ni te atque illum cujus imperio scripseras, cognovissem, quod polliceri magis, quam dare facile est: cui mentiri, fallere, verba dare, pro consuetudine jam pulchrum videatur. Vos eam fallendi argutiolam in alios exercete. Calentium vero dimitte, qui vos novit optime, quales sitis. Abite.

E. Calentius Celio. S. D.

TU si fuisses volucris, profecto fuisses accipiter; ita tibi unca manus, atque aptæ natæ ad rapinam, Celi: qui stante mihi annulum rapueris clam adeo, ut, quem aiunt, Argum etiam centoculum fefellisses. Quem nisi restituas, scito te furem omnibus cognitum iri, & pelli undique prorsus, Celi. Valeas.

E,

E. Calentius Regi.

SI meas has legeris, bone Rex, neque despexeris epistolas, aspicias quonam modo tibi filium instituerim, sive ad illum scribens, sive ad alios cujusvis ordinis homines. Nam cæteris etiam quæ scripta sunt, illi tribui legenda, ut inde quoque hauriat disciplinam. Longe tamen ei plura verbis tradidi, & quidem non leviora. Tu autem, Rex inclyte, pro filii documento, si mei memineris, facies ut gratum principem decet. Nam si merentur apud te, qui canes, aut accipitres curant: quanto magis, qui liberos tibi, rerum omnium carissimos erudierunt. Vive.

Gilberti Cognati Erasmo Roterodamo. S.

TUA, unicum studiorum decus
 Erasme clarissime, apud prin-
 cipem

X

cipem nostrum commendatio, plurimum mihi & ornamenti & emolumentum attulit. Hic Academiam plane quandam instituere consilium est. Sed o utinam te hic haberemus, ut una philosopharemur. Cætera coram. Bene vale, clarissime Erasme, Patrone incomparabilis.

G. C. Johanni Metello. S.

ILLUD me male habet, Metelle amicorum intime, Romam tuis virtutibus parum respondere. Sed fortasse nondum innotuisti, novus hospes. Aras & mitras, opinor, non ambis. Antonium Augustum tibi familiarem esse gaudeo. Si vales bene est, ego utcunque valeo.

G. C. Jacobo Parco. S.

SI tibi, vir amice, res sunt ex sententia, majorem in modum gaudeo. Sin minus, tanto magis erigendus

dus est animus, quanto magis premit fortuna. Cura ut valeas: bona enim tua valetudine nihil nobis jucundius, nihilve gratius annuntiari potest.

G. C. Sigismundo Gelenio. S.

ACcepi literas tuas parum lætas. Sed tu fac sis animo philosophico; & homo natus, casus humanos moderate ferto. Vale.

G. C. Simeoni Verono. S.

COnfilium tuum de adeunda Italia, vehementer probo: quod ut tibi bene vertat precor. Tu quod facis, magno animo in literas incumbe. Incredibilis enim est tuorum omnium de te expectatio: quam ne fallas curabis. Vale feliciter.

G.

G. C. Henrico Colinæo. S.

IN me, clarissime vir, rogo ut tui similis esse pergas. Nihil addam huic petitioni, in quæ sunt omnia. Bene vale, Colinæe clarissime, nostræ regionis decus.

G. C. Georgio Guioto. S.

MAndatorum tuorum, mi Georgi, a me præteritum est nihil, nam tuorum prætermisi neminem, cui tuo nomine non dixerim salutem diligenter. Mater tua desiderio tui vehementer angitur: quam crebris literis levare, tuæ fuerit pietatis. Quam rectissime vale.

G. C. Gulielmo Amioto. S.

DE filio tuo statues pro tua prudentia. Mire ardet ablegari a tuo convictu. Libertate nihil dulcius.

us. Si Lutetiam, aut alio quopiam
ablegas illum, cura ne habeat in
manibus quantum vellet. Natura
prodigus est. Bene vale. Curfim.

G. C. Petro Agio. S.

TIBI gratulor, mi Agi, qui stu-
dium omne huc contuleris,
ut optimis disciplinis, quæ veræ sunt
hominis opes, ditescas: ac majorum
tuorum imaginibus geminum addas
decus, eruditionis atque probitatis.
In hæc omnium pulcherrima nihil
juris habet fortuna: sed hominis pro-
pria sunt, ac perpetua. Proinde ut
currenti calcar addam, hortor egre-
gie juvenis, ut qua cœpisti pertendas:
ac Agiorum nomen per se clarissi-
mum, tuis propriis virtutibus reddas
clarius. Vale, dulce decus meum.

G. C. *Georgio Guoto. S.*

DE scribendi cessatione me sine culpa accusari gaudeo. Hic primus est oblatus, cui literas committerem. De parentum negotiis tu memorem mones. Ita enim mihi curæ sunt, ut nec tibi quidem ipsi sollicitudine diligentiaque concedam. Cave putes te a patria abesse, dum ego adero. Vale.

G. C. *Antonio Lullo. S.*

Singularem quandam animi in me tui benevolentiam multis sic perspectam habebam, vir doctissime, ut nullo testimonio fuerit opus. Mihi tamen gratissima fuit tua epistola, undique spirans veterem illum tuum erga me favorem. Utinam fit quo nomen ingrati liceat effugere. Cura, mi Lulli, ut quam rectissime valeas, si nos valere cupis.

G. C.

G. C. *Laurentio Privæo. S.*

LIbebat, atque decebat, vir optime atque doctissime, tibi pluribus verbis pro sale ad me misso, gratias agere: sed prandens admonitus sum, ut illico pararem literas. Pleno stomacho scribere, mihi tutum non est. Scribam brevi copiosius, & accuratius. Bene vale, amice singularis.

G. C. *Jacobo Parco. S.*

QUOD audaciam meam in optimam partem interpretaris, mi Parce, lubens agnosco tuam humanitatem. Sed cave per gratias ne tantum tribuas meo judicio, quantum te scribis tribuere: quin potius Horatianum illud hic locum habeat: *Cæcus uti si monstret iter, tamen aspice.* Vale, optime Parce, & me hoc quo cœpisti animo & amore prosequere.

G. C. Johanni Gastio. S.

RES humanæ undique sunt exulceratæ: quorsum erupturæ, nescio. Hic enim varii & atroces rumores feruntur, quos non libet scribere. Bene vale, amicorum suavisse.

G. C. Gulielmo Gruerio.

PRO epistola mea mature reddita, mi Grueri, gratiam habeo plurimam. Si probus jam se convertit ad meliorem frugem, sane gaudeo. Nam hoc vitæ genus quod hætenus secutus est, non potest non habere infelicem exitum. Nondum hominem odi: sed odero, si pergat qua cœpit. Vale.

G. C.

G. C. Henrico Morello. S.

NON damno, quod extremæ fene-
nectuti reponis luculentum
viaticum. Nihil enim miserius fene-
egeno. Habere divitias sine fraude
partas, non est crimen; sed amare
pecuniam, & (ut sapiens Hebræus
loquitur) cor apponere, est peccatum.
Vale.

G. C. Stephano Fauchio. S.

Nicolai fratris tui casum doleo:
sed subirascor, quod toties
negligit valetudinem suam, quum eo
thesauro nihil sit pretiosius. Si
quid sciero, in quo possim vobis
gratificari, reperietis voluntatem pa-
ratissimam. Cura, mi domine, vale-
tudinem, cura quæso: & sic existimes,
nihil tua valetudine firmiore gratius
adnuntiari posse: nihil aequè jucun-
dum, atque si Dominum Nicolaum,

fratrem tuum, convaluisse intellexero.
Iterum vale.

G. C. Claudio Failoni. S.

ANteciceronianum degustavi: frigidum est nugamentum. Epistolam de eo meum ad Metellum tibi non displicuisse gaudeo: certe animo meo non fatisfecit, de reliquis alias. Vale.

G. C. Stephano Pratano. S.

BOBÆO habenda gratia est quod orbem furioso & ingrato liberavit. Nunquam a me verbo læsus est: sed tum a me, tum a meis pluribus officiis est adjutus. In eo nec erat eruditio, nec ingenium, nec ullum piæ mentis vestigium. Et talis habebatur pro homine. Vale, Gilberti tui memor.

G. C.

G. C. Claudio Lesmæo. S.

REddita est mihi a te epistola, quæ vel hoc nomine mihi fuit gratissima, quod tam amanter prolixæque mecum confabulari, tædium non fuerit. Nunc in hoc ego scribo, ut scias ad me pervenisse epistolam. Salutavi quos voluisti amicos: rescripturus per occasionem, ut vincere prolixitate possim. Cura valetudinem, & quam rectissime vale.

G. C. Jacobo Perrotto. S.

UTinam in Johannis Toro nis dignitatem successisses. Quod honores simul & opes contemnis, laudo animam philosophicam. Sed ut nunc est seculum, expedit in sublimi esse, ne suum & canum ludibrio simus expositi. Bene vale.

G. C. Antonio Pascuano. S.

ANTE plures hebdomadas respondi literis tuis, scripsique Glareano. Tuas literas misi ad Tethnigerum. Opinor esse redditas, si satisfactum est animo tuo, est quod gaudeam; sin minus, si me plenius instruxeris, magis fungar officio meo. Vale.

G. C. Martino Borrhao. S.

Consilium tuum, mi Borrhae, vehementer probo, qui tricis huiusmodi nolis involvi. Hoc seculum plenum est Ardelionibus istiusmodi, qui nihil habent pensi quid in quem scribant, modo innotescant. Vale.

G. C. Claudio Lesmæo. S.

COEPI esse Christi discipulus,
mi Lesmæe, sustuli crucem
meam.

meam. Hoc interest quod crux me portat. Incredibilis dolor occupat ima ilia & utramque coxendicem, ut mors sit in votis. Sic placitum est illi, cujus voluntati resistit nemo. Opto te cum omnibus tuis charis, quam rectissime valere.

G. C. Johanni Gastio. S.

HAbeo gratiam, mi Gasti, pro literis mihi transmissis per hunc veredarium. Si quod officium vicissim præstare queam, impera: id tuo jure facies. Vale, & me quod facis ama.

G. C. Mercurino Failoni.

INstat vindemia, Mercurine humanissime: si dignaberis mihi implere unam choam vino subrubro, aut etiam albo eleganti puroque, dabo pretium æquum, & insuper habebo gratiam. Sin minus, nihil de-
cedet

cedet nostræ amicitiae. Bene vale.

G. C. Claudio Lesmæo. S.

DOLEO te decumbere: sed spero fore brevi ut exilias. Hoc ubi factum fuerit, objurgabo te, quod non habeas majorem valetudinis tuæ rationem: toties tuo admonitus malo, cura ut convalescas.

G. C. Mathæo Junio. S.

FUcatus ille de quo scribis, sic in me furit, ac si decem dæmones haberet in pectore. Assuetus ego monstris, in tale monstrum hæctenus incidi nunquam. Vale ut cupio.

G. C. Sileno Rutio. S.

QUOD scribis de pietate tua non satis intelligo: quæ mihi nunquam fuit suspecta, sed alii mihi interdum objiciunt argumenta quæ-

quædam, quæ invitus audio. Ea literis non expedit committere. Vale ut cupio.

G. C. *Jobanni Vemodo. S.*

Versaris isthic in arce literarum & eloquentiæ; & tamen oratio tua Latina nihilo politior est quam solet: & Græce mendosissime scribis. Quæ res indicat, te nec in Latinis, nec in Græcis authoribus versari serio. Admonitiunculas meas boni consule. Vale.

G. C. *Gulielmo Clereval. S.*

GRatum est, quod Gulielmo Moyro celeriter reddideris literas meas, placavi eum literis: non erit posthac molestus. Dominus te incolumem diu servet. Valeto.

G. C.

G. C. Renoberto Racleto. S.

ET ingenium tuum, & erga me
studium, libenter agnovi, Ra-
cleto clarissime, animum mutuum
tibi polliceor. Tantum licuit in præ-
sentia, adhuc a diuturno morbo lan-
guidulo: & pluribus erat scribendum.
Dominus te tuaque bene prosperet.
Vale.

G. C. Johanni Frellonio. S.

HISCE nundinis expecto literas
tuas, mi Frelloni, quæ nunciant
te cum tuis omnibus recte valere.
Salvere te jubent Stephanus Turnon,
& Georgius Latomus. Bene vale,
vir amicissime.

G. C. Petro Putodo. S.

HOC velim scias, naturam non
plus ingenii filio tuo largitam
esse,

esse, quam tibi: & fere inanem esse doctrinam, natura non suffragante. Vale.

G. C. Antonio Lullo. S.

EGO omnino a Rotario me subduxi: & amicitia quæ mihi fuit cum illo, versa est in apertam similitudinem: quam ego malo, quam fucatam amicitiam. Ille enim, ut de inimico quod verum est fatear, vir est plane rusticus, ingratus, perfrictæ frontis, & nullius frugis. Vale.

Johannes Just. Cretenfis. Amico studia detrectanti, & scire cupienti.

SCIRE cupis: ea vero per quæ ad scientiam pervenitur, facere negligis. Multi sunt in eadem sententia. Etenim nemo est quin vellet multa didicisse, quum haud ita multos invenias, qui velint discere. Quid

Quid ita? nempe quia suavius est
uvam de vite ungue decerpere, mu-
stum de lacu gustare, quam vineta
fodere, aut arare. Sed nihil ma-
gnum sine labore Dii dedere mortali-
bus. Et virtutis planta sudore est
riganda: cujus quidem radices cum
sint amaræ, fructus dulcissimi esse
perhibentur. Vale.

*J. J. Adolescentem ad virtutem
hortatur.*

JAM quando decurso spatio pue-
ritiæ, ad bivium literæ y, quam
dicunt Pithagoræ, pervenisti: viden-
dum tibi etiam atque etiam est, quor-
sum deflectas. Angusta quidem &
ardua est via quæ ducit ad honores,
& pauci eam ingrediuntur; porro
quæ ad nequitiam vergit & vitæ de-
decus, latissima est, sed tandem præ-
ceps fertur: facilis enim descensus
Averni. Vale.

J. J.

J. J. Eidem. S.

TIBI nunc primum iter virtutis
ingredienti, tria potissimum
obstacula sunt amolienda: gula, libi-
do, somnolentia. Quod vir omni
laude superior Hermolaus Barbarus,
mirifice uno comprehendit versiculo,
Venter, pluma, Venus, laudem fu-
gienda sequenti. Vale.

J. J. Juveni Temerario. S.

QUOD tantum facinus aggredi
paras, majoraque viribus tuis
audes, Phaethontis casum facito ut
memineris, qui sanum patris confi-
lium negligens, infelici lapsu, mag-
na cum sua multorumque calamita-
te docuit, quam præceps audaxque
consilium sit pertimescendum. Vale.

J. J.

J. J. Adulatori. S.

PRaesenti blandiris, absenti detrahis. Dextra lapidem geris, panem ostentas altera. At tu malus es, aut me fatuum existimas. Verum illud tibi persuade, te jam nemini posse imponere, quia omnibus notus es. Me quidem certe si fallis, non fallis; si non fallis, fallis. Aenigma, dices, nempe Sphingi. Vale, ut mereris.

*J. J. Amico, ne præbeat aures
assentatoribus.*

SI tam bonus ac sapiens esses, quam haberi cupis, minus famæ studeret quam conscientiae. Nunc dum adulatoribus delectaris, id agis, ut & ipsi per te nequiores fiant: & tu per eos deterior ac stultior: aut igitur te ipsum consule, aut vale.

J. J.

ſ. ſ. Amico, ne fidat palponibus.

Aſſentatoribus delectaris, eoſque ad te admittis, recta vero ſuadentes averſaris ac refugis. Iſtud perinde eſt, ac ſi quis philtre, aut venena propinantem amplexetur: antidotum vero, aut medicinam adhibentem, explodat atque averſetur. Vale.

ſ. ſ. Amico ſanum conſilium petenti.
S.

VIN' tu & ſapiens & bonus, & haberi & eſſe? Non quod paſſim fieri vides, ſed quod fieri decet, id facias: neque vulgi opinionem tu ſequere, citra delectum, ſed quod ratio præſcribit, quod jus faſque exigit, id demum facito: & vir ſapiens ac bonus eris. Vale.

F

ſ. ſ.

ſ. ſ. Eidem ſerius conſilium quaerenti.

NAVIM conſenſurus, debueras de navigando expertos navigationis conſulere: nunc te, oblata puppi, ad terram reſpectantem conſilium ea de re quaerere, ſerum eſt atque importunum. Re integra locus eſt conſilio: conſummata, poenitentiae. Vale.

ſ. ſ. Amico de ducenda uxore. S.

DE ducenda uxore mature conſulis. Recte tu quidem iſtud, ut omnia; eſt enim in eo diu deliberandum, quod ſemel factum, infectum fieri non poteſt. Cæterum ducenda ſit uxor tibi nec ne, id potius erit conſilii tui, quam vel mei, vel alterius cuiuſquam; & in ea deligenda, oculis pro auribus, auribus autem pro oculis utere. Vale.

ſ. ſ.

*J. J. Marito in uxorem aspe-
riori. S.*

QUID ego de te audio? An tu propterea duxisti uxorem, ut ipsi carnificinam, tibi supplicium parares? utrique vero crucem figeres? An tu putas, quod vocibus intonas, quod frendes dentibus, quod manu sævis, propterea illam tibi obsequentem magis, teque illi chariorem fore? Non est diuturnus officii custos, metus. Duæ sunt virtutes præcipuæ in conjugata: amor in virum, & pudicitia; cum his incommoda omnia ferri possunt: sine his nullum est commodum, omnia misera & infelicia. Porro amore comoda tractatione, officiis elicitur, non malefactis. Amorem sequitur cura rei familiaris, & pudicitia. Denique illud sic habeto: quod incommodis uxoribus utimur, nostro plerumque fieri vitio, non culpa uxorum. Vale.

ſ. ſ. Marito ferendam eſſe uxorem.

UXOR tibi non negligenda, ſed diligenda: certe ferenda eſt, vel ſua ipſius cauſa, vel honeſti reſpectu. Quod ſi hæc minora ſunt, quam ut ad ea velis reſpicere: illud certe movere te debet, nimirum reſpectus & reverentia regis, qui eam tibi efficaciffime commendavit: nempe Dei, Regis regum, & Domini dominantium. Vale.

ſ. ſ. Adultero uxorem caſtiganti.

CUM tu affidue ſcorteris, abnotæ pergræceris, nulli Veneri parcas, nullo genere libidinis aut impuritatis abſtineas: ab uxore pudicitiam requiris? Scito, aut tibi abſtinendum eſſe, aut illi ignoſcendum: aut certe in aliquam calamitatem vel
alteri

alteri vestrum, vel, quod poclivius est, utrique postremo incidendum. Vale.

J. J. Superbo potenti.

PUTAS, quia te homines timent, te aliis esse præstabiliorem? longe falleris. Ita enim & feræ, & cacodæmones, te multo essent præstantiores. Itaque tibi tanquam ex Apollinis tripode illud dictum puta: carum esse civem, bene de Republica mereri, laudari, coli, diligigi gloriosum est: metui vero, & in odio esse; infirmum, detestabile, imbecillum, caducum. Vale.

J. J. Superbo ignobili, & obscuro.

VIDEO te superbiorem factum nulla alia re magis, quam incogitantia. Nam si in te ipsum descenderes, & quis, & undenam
F 3 esses

esses considerares: haud aliter cristas demitteres, quam gallus devictus. Hoc igitur fac, & vives. Vale.

J. J. Nobili insolenti.

PUTAS, ob divitias & nobilitatem tibi omnia licere. At ego illud Comicum tibi etiam atque etiam considerandum puto. *Quam vos facillime agitis, quam estis maxime potentes, dites, fortunati, nobiles: tam maxime vos æquo animo æqua noscere oportet, si vos vultis perhiberi probos.* Vale.

J. J. Prodigio profligato.

QUænam est ista tam prodigiosa luxuria? tam portentosa profusio? tam perdita largitas? tam importuna prodigientia? Quam diu putas patrimonium istud tibi suffecturum? An credis, si libidini, si voluptati laxare frena perrexeris, tibi defuturas

futuras in singula momenta occasiones, quæ te ad perdita consilia vocent? lusus, aleæ, scorta, comeffationes, pergræcationes, popinæ, sodalitates perditæ: quæ te ructantem, & nauſeantem, ad extremam miseriam pertrahant? Non unius hominis patrimonium, quantumvis amplum, sed provincias & regna tanta me hercule nequitia devorare, absorbere facile ac brevi posset. Memento Apitii, ac Phoci: quorum uterque pari luxu ex amplissimis patrimoniis devoluti, ad ultimam calamitatem ac desperationem redacti sunt. Id ne tibi accidat, illud Epicteti Stoici ne te fugiat: *Sustine, & abstine.* Vale.

J. J. Prodigio ingrato.

Sardanapalum, ac Midam, ob diversa, imo contraria vitia, detestata est antiquitas: omnis ætas, omnia sæcula sunt execrata: illum quod esset luxu perditus, ac in voluptates

adeo projectus, ut haberetur quavis muliere corruptior: hunc vero, quod tam sui tenax, alieni appetens, & capax esset, ut suomet desiderio dicatur periisse: quippe cui obsonia ex voto in aurum conversa, copiaque in inopiam mutata, eum fame confecerint. Rides? de te fabula narratur. Tu enim ex istis duobus monstris conflatus esse diceris. Certe illud constat, te ad tua commoda & voluptates nulli rei parcere, nihil pensi habere: cæterum undique inclementer rapere, quod congeras in tuum alvearium: tum nulli bono viro, quantumvis de te merito, ne frustum quidem panis impertiri: immo quod his debes, in ignobiles, ac perditos homines, in Gnatones, & Phormiones potius profundere, in pupos & pupas, quam quicquam iis dare, quo frigus a se duramque famem possint expellere: & postea te venditas pro liberali. Sic simia est homo: sic pica mulier. Vale.

J. J.

J. J. Amico, de divite avaro.

RISI nuper, quum viderem asinum opiparis obsoniis onustum, rubos caricaeque depascentem : subiitque mihi protinus amicus ille, nosti quem dico. Illudque mecum tacitus, O utinam sic sint, qui mihi male volunt. Interim habebant similes labra lactucas. Vale.

J. J. Avaro odioso.

QUereris, quod nemo te amet, nemo saluum velit : omnes interitum tuum cupiant, mortem expetant, exitium imprecentur. Quid hoc mirum? Quid enim aliud facit avarus dives, dum vivet, nisi hoc unum : ut omnes illum mortuum malint, quam vivum? hoc certe habes commune cum sue : cujus usus nullus est, nisi extincti. Ad eliciendum amorem una est via, ut ames. Miraris igitur,

—Quum

— *Quum tu argento post omnia ponas,
Si nemo præstet quem non merearis a-
morem? Vale.*

J. J. Avaro expilator.

QUIRITARIS, clamas, vociferaris,
cælum terræ misces, quod sis
expilatus. Quid refert, habeas, nec
ne, rem, cujus vel possessa, vel amif-
sa, idem est usus? Claude capfas,
occlude ostia, signa loculos carbone,
aut cinere oppletos: ac tecum repu-
ta, ære, argento, auro plenos esse:
& nihil amiseris. Vale.

J. J. Detraçtori.

AUDIO te in existimationem
meam passim debacchari. Si
id merito meo facis, irasci tibi non
debeo: sed mihi potius, qui tibi oc-
casionem præbuerim in me inve-
hendi. Sin animi vitio inservis:
mihi mea satis est innocentia, te tui
mores

mores probe ulciscuntur, qui quidem
abunde pœnarum de te mihi dabunt:
quod tamen ut cupiam, Dii prohi-
beant. Vale.

J. J. Seipsum nimium amanti.

QUOD teipsum amas, minime
id quidem miror. Est enim
omnibus a natura inditus amor sui-
ipsius: ut videlicet quisque sese, cor-
pusque tueatur. At vero, quod tam
tenere te amas unum, ut reliquos
omnes negligas: id plane est te ip-
sum odisse. Nam qui neminem di-
ligit, hoc agit ut a nemine diligatur:
quod qui facit, est suimet prorsus
inimicus, ac proinde stultus. Vale,
& sape.

Franciscus Philelfus. Danieli Veturio. S.

AGO tibi gratias immortales,
quod tanta benevolentia me
complecteris. Non enim sine ma-
gna

gna quadam amoris vi me hortaris, ut in tantis pestilentiae ignibus, Venetiis esse nolim, sed vel Patavium concedam, vel alio ubi tutius vitae meae consultum sit. Si dixerò me esse omnino expertem metus, plane mentiar: metuo enim, sed non tam mihi, quam cum infanti filio, uxoriq̃ adolescentulæ, tum reliquæ etiam familiæ, quæ minus fortasse sibi cavere norit. Nec satis scio, quid faciam, hanc morbi immanitatem audio incrudescere. Quare aut nusquam est movendus pes, aut fugiendum longius, ubi pacatior sit aëris clementia. Consilium tamen tuum non possum non probare. Vale: ex Venetiis.

F. P. Viſtorino Feltrenſi. S.

EGO te virum, non solum mei amantissimum, sed & prudentem & bonum jampridem esse cognovi. Admonitionem tuam non possum

sum non probare. Sed qui mare ingressus sit, non habet ventos in manu. Adversus contrarios etiam flatus tantisper nitendum est, dum vel fortuna vel deus aliquis portum obtulerit, si minus optatum, saltem tutum. Sententiam meam tenes. Vale.

F. P. Francisco Ferreto. S.

LIteris tuis sum mirifice delectatus. Video enim nostram Constantinopolitanam illam consuetudinem tibi mente non excidisse. Quod autem hortaris, si quando ad Tolentinales rediero, Ancone ut iter faciam; tibi bona fide polliceor, non antea me ad Tholentinales rediturum, quam & Ancona, & te videro. Sed quod ad tempus id sit futurum, nondum satis scio. Vale.

F. P.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

QUoniam natalis christianus jam propemodum pulsat fores, facies mihi rem gratissimam, si quas arcas antequam ego forem ex Constantinopoli soluturus, per illius temporis naves ad te misi, mihi reddi curaveris. Nam non solum libris nonnullis mihi opus est, qui arcis servantur, sed etiam vestimentis, tum meis, tum uxoris. Et, ut de me fileam, me quotidie uxor rogat, ne se diutius privem voluptate suarum vestium. Quare, nisi ad proximum natalem huic morem gesserō, se ab me deludi existimabit. Nam neque te latere debet ingenium muliebre; & ego uxori ea negare non ausim, quæ vitæ cultui decoroque debentur, adolescentulæ præsertim, mihiq̃ue morigeræ. Vale.

F. P.

F. P. Jobanni Aurispæ. S.

QUOD mihi gratularis, de meo in Italiam reditu, lætor equidem meum tibi probatum iri consilium. Verum in hanc diem fortuna consilio non respondet. Nam quam mihi spem apud Venetos amplissimam propositam sum secutus, ea me video frustratum iri. Itaque me facti mei jam pœnitet, etsi consilium nequaquam est accusandum. Hic enim diutius mihi cunctandum non est, cui neque promissa servantur, & morbus pestifer, quo universa civitas est correpta, imminentem interminatur interitum. Vale.

F. P. Gabrieli Mauro. S.

QUOD scire a me vis, quot fuerint amicorum paria, priscorum memoria maxime celebrata, ea reperio quatuor numero extitisse.
The-

Theſeum & Perithoum. Achillem
& Patroclum. Oreſtem & Pyladen.
Pytiam & Damona. Addunt etiam
juniores apud Græcos Epaminondam,
& Pelopidam. Vale.

F. P. Leonardo Juſtiniano. S.

QUOD me hortaris ne properem,
neque deſperem, fore enim ut
melius mihi Venetiis quam uſquam
gentium conſulatur: hortaris tu qui-
dem recte, modo non fit precio ſpes
emenda. Quare ſi ita certi quicquam
intra conſtitutum tempus allatum
fuerit, ut intelligam non eſſe diutius
mihi arandum litus, ſequar conſi-
lium tuum, vel in hoc vitæ diſcri-
mine. Si aliud nihil quam verba ani-
madvertero, faciam, ut ſcripſi ad te
antea. Meque aut ad Bononienses
recipiam, aut ad Florentinos. Vale.

F. P.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

JOannes Corbicius, mercator Florentinus, meo nomine, te adibit, ut meos sibi des ad me libros, una cum rebus omnibus, quas deposui apud te. Quod ut facias, te etiam atque etiam rogo. Nam his diutius carere non possum. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

ADmonitionem tuam libenter admitto, ac probo. Idem etiam ex aliis audivi. Si res, ut cœpit, prospere successerit, nusquam hinc movebo pedem. Sin aliter acciderit, pro tempore navigabo. Nam nescio quid monstri inter hos inter se cives latere audio. Quod ne quid pariat magnæ calamitatis, non possum non vereri. Ego autem in omnem fortunam paratus sum. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

ANtonius Capanorensis, qui a principe Lucensi orator it ad Venetos, est mihi ab ipsa adolescentia conjunctus tanta familiaritate, ut vix mihi ejus consuetudine sit dulcius quicquam. Nam & Patavii, ante meam navigationem in Thraciam, fuimus condiscipuli: & ea est urbanitate, morumque elegantia, ut vel ipsos lapides excitare queat in amorem sui. Nam quid loquar de præstanti hominis ingenio & facundia? quid de liberalitate, & animi gratitudine? Dignus est profecto quem ames; quod si feceris egregie, me non mediocri abs te beneficio affectum judicabo. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

SUNT hic omnia procellarum tempestatumque plenissima, ob hanc reipublicæ ab ecclesiastica ditione

tionem defectionem. Deus bene ver-
tat. Bononienses ipsi de se viderint.
Ego mihi atque rebus meis omnino
consultare constitui; non enim tutum
est Musis inter gladios ficasque ver-
sari. Jam civili cruore madent o-
mnia. Nullus hic otio, nullus paci
relictus est locus in tantis discordia-
rum seditionumque fluctibus. Itaque
Florentiam petam necesse est. Nec
sum oblitus consilii tui. Sed neces-
sitati parendum est. Tu siquid me-
lius habes, ostende. Vale.

F. P. Thomæ Sarzanensi. S.

EGO, mi Thoma dilectissime,
sum Florentinæ reipublicæ jam
obstrictus annuo munere. Itaque a-
liam nullam conditionem possum
amplecti: quid enim dedecorosius,
quam vel esse vel haberi levem?
Nam fidem minus servare hominis
est, non iniusti solum, sed impii. At
scio non modo Reverendissimus pater

Cardinalis tuus id ab me factum iri nollet, sed nec etiam tu, qui speculum es imagoque & probitatis & gravitatis. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

QUO in statu positæ sint res meæ, non est difficile judicatu. Univerſa hæc civitas factionibus tumet. Nec diu abeſſe poteſt, quin pariat maxime quippiam mali: præterea noſti quam mihi adverſi ſunt. Ubique gentium malim eſſe, quam Florentiæ. Vale.

F. P. Franciſco Barbaro. S.

NOſTI jampridem, quanta mecum familiaritate, atque benevolentia junctus eſt Antonius Capanoreniſis. Qui quanquam ſua probitate & innocentia, tibi debeat eſſe cariffimus; tamen, ut mea etiam cauſa, aliquid cumuli accedat ad priſtinam
tuam

tuam in eum benignitatem, te etiam,
atque etiam, rogo. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

M IHI Polluce meo vehementer est opus. Itaque rogo te, ut eum ad me ire quamprimum cures. Nam illum tibi tantisper usui dedi, donec abs te repeterem. Quare fac ne secundum, hac de re, ad te scribam. Vale.

F. P. Ambrosio Monacho. S.

L Iteræ mihi tuæ semper gratissimæ fuerint: & in præsentia, quam antea longe gratiores. Indicant enim dilucide, ab quibus mihi cavendum sit. Verum utar equidem more meo, ut & nemini noceam, & laceffitus injuria, me virum esse meminero. Vale.

F. P.

F. P. Cicio Romano, Apostolico Secretario. S.

QUAM mihi spem jampridem in urbe Roma coram recepisti, ut eam mihi perducas ad finem, te etiam atque etiam rogo. Nunquam, mihi crede, intermoriatur apud me officium tuum. Novi bonitatem animi tui: novi integritatem: benignitatem præsens expertus sum. Scio, non falles opinionem, de te, meam. Reliquum est, ut cœpta perficias. Vale.

F. P. Francisco Barbaro. S.

ACcepisse te mihi non commode esse Florentiæ, intellexi: ita est sane, ut accepisti. Idque quod recte auguraris, nulla mea culpa. Ad vos autem redire nondum mihi est integrum. Cum licebit, te faciam, meis literis, certiolem. Nam totum hunc

hunc annum, id quod permolestè ferro, obstrictus sum reipublicæ Florentinæ. Occupationes meæ faciunt, ut tecum hoc tempore longior esse nequeam. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

ET rectè quidem tu, mi Alberte, & peramice facis, quod de me nunquam desinis aliquid cogitare, & agere, quod honorificum, mihi, & fructuosum sit: conditio, quam mihi proponis, nomine tuæ florentissimæ reipublicæ, talis est, ut eam non modo non improbem, sed & probem potius, & laudem. Cæterum brevi respondeo tibi. Vale.

F. P. Petro Perleoni. S.

Silentium tuum, tam diuturnum, tamque inusitatum, suspicionem mihi affert, nescio quam; Itaque si tibi bene est, ut & opto, & volo;

scribe ad me quamprimum, quo tecum una gaudeam. Sin secus est, id quod minime omnium velim, scribe etiam mihi, quo tibi consilio saltem prodesse possim. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

NEscio, quo tandem jure, te adeo obfirmaris, ut contra omne, vel amicitiae, vel humanitatis jus, meos mihi libros, ac vestes non restituas. Tuæ enim justitiæ fuerat, qui te Justinianum cognomines: ut quæ apud te, deposueram, tuæque fidei commendaram, mihi, pro tua fide, tuaque innocentia restitueres. Quare te & hortor, & moneo, ne me diutius, vana spe ludas: ne injuria me afficias, ne me veteris amicitiae nostræ oblivisci cogas. Vale.

F. P.

F. P. Ambrosio Monacho. S. D.

PAUCIS respondebo tuæ prolixiori epistolæ. Ego amicitiam Cosmi medicis nolo, inimicitias contemno. Nam & infensi animi simulata benevolentia nihil est perniciosius, & ego ita prudentiæ armis munivi me, ut nullas insidias pertimescam. Vale.

F. P. Raphaeli Tuscharario. S.

TUAM in me singularem benevolentiam magni facio. Quod autem hortaris, propediem ad vos eam, veniam enim non mediocriter ab omnibus expectatus. Hortaris tu quidem, ut aiunt, equum Lydum in campum. Quare & si Senenses decessioni meæ molesti sunt, faciam tamen intelligas, quantum, apud me, pondus tuæ amicissimæ literæ haberint. Vale.

F. P.

F. P. Leonardo Arretino. S.

Quanquam scio meos omnes familiares, vel nulla mea commendatione tibi esse commendatissimos, non tamen omittam, quin abs te petam, atque contendam, ut si me ames, Lapum nostrum, perdoctum, & perdisertum virum, quibuscunque rebus poteris, ita tractes, ut intelligat meam apud te commendationem plurimum valuisse. Vale.

F. P. Leonardo Arretino. S.

Quicquid Saxolus Pratenfis, auditor noster, verbis tibi meis exposuerit, sic habeto, ac si coram ipse tecum loquerer. Nihil est enim dicturus tibi, quod ab me non dicendum acceperit. Vale.

F. P.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

Ignosce brevitati literarum mearum. Nam repentina tabellarii abitio, non est passa, ut tecum longior fuerim. Quod autem ad rem attinet, ut vera tibi renunciata sunt de mea, ad Philippum ducem, abitio-
ne. Non enim Senæ, sine periculo, esse possum, propter sicarios Florentinos qui, nulla mea culpa, meæ vitæ infidiantur. Verum antea quam proficiscar Mediolanum, sum Bononiæ complusculos menses acturus. Inde ad te dabo, & crebriores, & longiores literas. Vale.

F. P. Aloyfio Crotto. S.

QUOD diutius hic sum, eo serius ad vos redibo. Itaque rogo te, ut ab humanissimo nostro principe mihi facultatem abeundi exores. Nam & hic a me agitur
nihil,

nihil, & familia mea, me absente, non potest Bononiæ non agere incommode. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

EGO, mi Alberte, ad triduum hinc solvam, & perpulchre quidem, & per benigne, ab hoc humanissimo principe, tum donatus, tum honoratus. Literas, tuis occlusas, meæ dilectissimæ Chrysoloriæ, continuo reddito. Vale.

F. P. Aloysio Crotto. S.

AD sextum Idus Octobres Ticinum huc perveni: ut ex nostro Catone Sacco, eloquentissimo jureconsulto, accepisti. Itaque per tuas literas, certior fieri cupio, quid facere me oporteat. Nam ego hinc prius pedem non movebo, quam consilium tuum audiero. Vale.

F. P.

F. P. Joanni Antonio Brixiano. S.

VEsperi mihi redditæ sunt literæ tuæ, itaque cras ad vos ibo. Nam ante id tempus hinc solvere non licuit, cum mihi in hanc diem nullus sit equus. Itaque ignosce brevi meæ hic moræ. Vale.

F. P. Catoni Sacco Jureconsulto. S.

Hortare Chrysolorinam meam, ne miretur, quod hic diutius, quam arbitrabar, expecto. Nam ita est opus facto, quo nobilissimo huic principi morem geram: & id quidem, in rebus non parvis, aut contemnendis, sed & maximis, & præclaris. Itaque ut bono animo sit, domumque bene gerat, eam pro tua prudentia, etiam, atque etiam, diligentissime adhortare. Vale.

F. P.

F. P. Joanni Antonio Brixiano. S.

REnunciabis principi nostro, quæ mihi mandarat, non minore diligentia, quam fide me persecutum esse, speroque futurum, ut ad paucos dies, certi aliquid afferatur. Id cum erit, continuo ad vos ibo. Interea temporis nullum officium prætermittam. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

TU semper aliquid petis. In-
fervis autem raro. Quid
hominis sis ignoro. Petis a me Dio-
naprusa ensen : quem equidem dabo
ad te, propediem, ea lege : ut eum
aliquando patiaris ad nos redire. I-
bit enim codex ille, ad te, mutuo ;
non dono. Quam ob rem facito,
ut ex commodo tuo, nihil mihi tan-
dem incommodes. Tuscanellam no-
strum opto bene valere. Vale.

F. P.

F. P. Catoni Sacco Jureconsulto. S.

INstitueram hodie redire ad vos: sed jussu principis, ante diem tertium, hinc movere pedem non licet. Itaque monebis uxorem Chrysolorinam, nequid miretur, turbeturve quod minus, ad diem constitutum, istuc reverterim. Principi enim parendum est. Vale.

*F. P. Petro Michael equiti aurato
ac Jureconsulto. S.*

CUM idoneus esset oblatus nuncius, cui meas ad te literas darem, visus es admonendus, id quod fortassis haud ignoras: te apud hunc humanissimum principem nostrum valere auctoritate plurimum. Itaque tibi opera danda est, ut bene promerearis. Quod si feceris, permagnum es fructum consecuturus. Reliqua tu coram ex hoc isto nuncio

cio cognosces. Non enim omnia comittenda sunt literis. Vale.

F. P. Aloysio Crotto ducali Secretario Senatorique. S.

Opportune mihi redditæ sunt expectatissimæ literæ tuæ. Nam hic diutius esse, non poteram non moleste ferre. Non enim te latet, quo fuerim consilio ex urbe Senæ primum, deinde ex Bononia, a nobilissimo principe, accersitus. Veniam autem, cum universa familia, omnique supellectili, Mediolanum, intra quatrimum; misi enim istuc, qui ædes mihi conducirer. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

UT scias, quem in locum missurus posthac sis tuas literas, ego nudius tertius concessi Mediolanum, cum universa familia, rebusque meis omnibus. Estque ad-
ventus

ventus meus, cum ab hoc præstantissimo principe, tum universa republica exceptus perjucunde: adeo, ut unus Philelfus omnibus sit in honore. Mirabile dictu est, quam sum honoratus ab omnibus. Bene cœpta secundet deus. Quod si fiet, nemo me uno, neque fortunatior, neque beatior. Vale.

F. P. Antonio Panbormitæ. S.

JAM ditior factus es, id quod conjectura assequor: quod te superbix obnoxium facias. Nam dum nihil respondes, homini amicissimo, tot a me literis invitatus, quid aliud esse rear in ea, quam superbiam? At ne illud te lateat, velim, in quo plus est fortunæ, in eo minus esse virtutis. Quare tibi cavendum est, ne dum pecuniis diligentius invigilas, negligentior te præstes circa ingenii probitatisque præstantiam. Vale.

*F. P. Georgio Carreño, Jureconsulto.
S.*

NON possum te non ingrati-
tudinis accusare, quod rebus
meis tamdiu, pro voluntate, usus, &
liberalitatis meæ obliviscaris, & offi-
cii tui. Facis profecto inhumane,
ac mihi jam stomachum movere in-
cipis. Non enim puto, aut in legi-
bus invenisse te, aut in alio quopiam
jure, id uni licere tibi, quod nemini
bono licet. Præsta te oro, & bonum
tandem, & gratum virum. Vale.

F. P. Antonio Pessinae. S.

CUM eram absens, eram apud
te semper. Me diligebas, me
prædicabas, me colebas, me omni-
bus amicitiae, & familiaritatis offi-
ciis prosequere. Nunc autem præ-
sens, neque video te usquam, nec
audio. Num, quod omnibus fere in
rebus

rebus accidit, nostri præsentia tuam de nobis opinionem minuit? Nam quidem, per immortalem Deum, quid ita obmutueris, ut nec audias, nec loquare? quid de tua taciturnitate suspicer, nescio. Nam si tuæ occupationes te mihi visendum prohibent, at literis saltem quippiam obstrepere. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

NON te præterit, quanta mihi cum Rhomæo Pepulo, viro nobili & prudentissimo, jurisconsulto, & familiaritas est, & inveterata benevolentia: hunc velim, nomine meo, adeas, & quæ proximis literis, ad te scripsi, ei diligenter coram exponas, addasque: quantum pro tua prudentia conducturum ad rem, censueris. Vale.

F. P.

F. P. Alberto Zancario. S.

QUOD pluribus hortaris, libenter agerem, si liceret. Sed nihil apud me licet, quod honestati adversetur. Plurima sunt & maxima hujus in me principis beneficia. Itaque nunquam patiar me ingratitudinis accusari. Præterea non est constantis & gravis viri, quotidie mutare sedes. Vale.

F. P. Francisco Barbaro. S.

HUMANISSIMAM excusationem, qua in proxima es usus epistola, non invitus admisi. Novi enim occupationes tuas, & privatas, & publicas. Sed sum miratus, quod de libris nostris, ne unum quidem fecisti verbum. Itaque rogo te, ut ad ea, quæ modo scripsi tibi, diligenter respondeas. Vale.

F. P.

F. P. Francisco Barbaro. S.

ADhortationem tuam, non invitatus, audiui; quippe qui norim, eam proficisci a benevolentissimo in me animo. Itaque habeo tibi gratias. Verum illud quoque animo velim, tecum volutes, non esse in ejus potestate, qui naviget Euxinum, ire sæpe quo velit, sed qua venti traxerint. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

SI possem tuo uti consilio, nihil omnium mallet. Sed, quod te non latet, temporis habenda est ratio: quod qui minus facit, is certe prudens esse non potest. Cætera tecum is commentabitur, qui tibi literas reddidit: nam quicquid exposuerit, id ab me totum profectum existimato. Vale.

F. P. Catoni Sacco, Jureconsulto. S.

PUTO Marium filium diem prope, apud te, fore. Nam eum expecto quotidie. Debet enim solvisse ex Thracia, estque remigarturus per Padum. Cum isthuc appulerit, aut ipse tu ei consule de equo, aut me facito quamprimum certiolem, quo equum jubeam advolare ad vos. Vale.

F. P. Joanni Tuscanellæ. S.

NON esse te oblitum, & doctoris, & hominis amicissimi, gaudeo majorem in modum, tibi que habeo gratias, quod hominis gratissimi officium præ te fers. Quod cupis certior fieri, quo in statu sint res meæ: verfor equidem, apud hunc meum humanissimum principem, atque optimum, & honorifice, & in maxima animi quiete: unum mihi modo

modo molestum est, quod Etrusco potius delectatur sermone, quam literario. Itaque necesse est ea scribam, quæ jubet; cætera mihi belle sunt omnia. Vale.

F. P. Saxolo Pratenfi. S.

POLLUCEM, quem petis, libentissime me ad te darem, si penes me foret. Sed hospitatur jampridem apud Harpiam: hoc est, apud Joannem nostrum Aurispam, qui ea conditione libros accipit mutuo, ut restituat nunquam. Dabo tamen ad eum literas, curaboque vel humanitate, vel jurgio, ut Pollux redeat domum, quem deinde continuo tibi mittam. Vale.

F. P. Bornio Salæ Jureconsulto. S.

QUID egerim in causa amici tui, ex eodem ipse debes jam coram accepisse. Nam est a me ni-

hil sane prætermiffum, quod ad ejus, vel rem, vel dignitatem, pertinere fim arbitratus. Et, ut mea fert opinio, longe plus eft, apud hunc meum clementiffimum principem mea opera confecutus, quam vel optare fuiffet aufus. Tu fiquid eft aliud, quod a me, tua caufa fieri velis, id fi fcripferis, non fcripferis frustra. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

ET ipfe bene habeo, & te, ex literis tuis, bene valere audio. Itaque utrique noftrum, & gratulandum juxta, & lætandum eft. Id quod, ut quam diutiffime fieri liceat, vehementer opto. Vale.

F. P. Albertbo Zancario. S.

DEfiderare te literas meas, æquo animo, facileque, patior; quippe qui exiftimem, abs te, amari
me

me plurimum. Miror tamén, quid serius adeo mihi scribis. Causam rejicias, scio, in occupationes tuas. At debes me quoque arbitrari minime esse otiosum. Itaque officium meum aut tibi non est accusandum, aut tuum tibi minime probandum. Vale.

F. P. Bornio Salæ Jureconsulto. S.

PErjucundæ fuerunt mihi literæ tuæ, vel perbreves; fuissentque longe jucundiores, si Atticum te, quam Laconicum, maluisses. Cæterum ne sis me quæque brevitate ipsa, superior. Vale.

F. P. Guarnerio Castellioni, ducali Senatori, ac Jureconsulto. S.

QUOD & proximo anno, ac item superiore, mihi pollicitus es, tuæ fuerit humanitatis præstare denique. Scis enim me nihil petiisse, nunc autem postulo, ut quod ultro
te

te facturum obtuleras, effectum reddas. Quod si præstiteris, habebo tibi gratiam non mediocrem. Vale.

F. P. Normano Albizio. S.

TU me obtundis literis tuis ; quare mihi irasci non debes, si minus sæpe tibi respondeo. Nam ea petis, quæ præstari non possunt. Prudentius tibi consuleris, si patris viri gravissimi sapientissimique, maveris, quam tuo, uti consilio. Nescio tibi assentari, mi Normane. Homo sum libero ingenio. Nihil simulati præ me fero. Dum tibi mavis quam patri obsequi, omnibus es ridiculo. Vale.

F. P. Rainaldo Albizio, equiti aurato. S.

PUTO jampridem te vel ab usque Florentia, cum apud vos agerem, cognovisse haud obscure,
eo

eo me esse ingenio, ut verbis pascere didicerim neminem, illosque longe minus, qui mihi jure sunt diligendi. Itaque, ne inani alaris spe, nihil hic esse video, quod faciat in rem tuam. Rem paucis tenes. Aliunde tibi consulas, oportet. Nec velim, tibi persuadeas, me, tua causa, loborem ullum, aut fugere, aut fugisse. Sed ita res habet. Vale.

*F. P. Petro Candido, Leuco Decem-
bri S.*

INTER maxima, innumerabilia-
que mala, quæ tristis invidia præ
se fert, id esse boni a nim adverto :
quod nemini magis nocet, quam sibi.
Itaque tua te torqueri insania non
molesto fero. Vale, & aliquanto re-
sipisce.

F. P.

F. P. Aloyfio Crotto, Ducali Secretario. S.

PLacuisse plurimum, humanissimo nostro principi, epistolam illam, ad regem Hungariæ Uladislauum, vehementer gaudeo. Quod autem ejus nomine me hortaris, ad Philippum, ducem Burgundiæ, ut scribam, quamprimum effectum dabo. Vale.

F. P. Albertbo Zancario. S.

LIteras, tuis hisce occlusas, communi amico, & eruditissimo Jureconsulto, Bornio Salæ, redito perquam celerrime : eumque hortare, ut sepositis paulo conviviiis, ac musicis, homini amicissimo inserviat. Vale.

F. P.

F. P. Galeacio Cremenfi. S.

A Liunde, mi Galeaci, tibi consule. Nam hoc tempore, quid aliud tibi consulam, nihil habeo. Vale.

F. P. Albertho Zancario. S.

QUÆ hic gerantur, neque ausim, neque debeo scribere tibi: scis enim non decere incolam, in aliena republica esse curiosum. Omnis mea consuetudo, hoc tempore, est cum libris. Itaque semotus a popularibus fluctibus, ne peream naufragio, institui tandiu, in huiusmodi portu, me continere, donec alicunde secundus aliquis ventus aspiret. Utinam mihi liceret ad vos ire. Quod quum facere prohibeor, modice feram necessitatem. Vale.

F. P. Augustino Dato. S.

A Ccipies ex Galeacio isto Cremenfi, qui meas pertulit ad te

te literas, quæ velim abs te curatum iri : non enim ignoras, quantum discipuli præceptoribus debent, quos non secus ac parentes, colere, venerarique, oporteat. Quod quum minime ignoras, tecum longior esse nolui. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

TE uno, mi Aurispa, nemo est in accipiendo liberalior, in dando autem nemo rursus avarior. Quare ne pro jure possim a quocquam judicari, quod a me petis ad te non ibit. Vale.

F. P. Albertbo Zancario. S.

QUID tibi respondeam, haud scio; nec ausim afferre, siquid etiam sciam. In Scylleo æstu navigamus : nisi deus aliquis opportune reflaverit, ultimum naufragium patiemur. Vale.

F. P.

F. P. Bornio Salæ, Jureconsulto. S.

FUISTI tu in me semper & liberalis, & comis, nullumque unquam liberalitatis officium & comitatus, prætermisisti. Eundem quoque in hunc istum te fore existimo, cui meas ad te literas dedi. Est, enim, & homo perpulchre doctus ac disertus, & vir præditus elegantissimis moribus. Quapropter officii tui fuerit id præstare, ne quam spem, ab me, habet de te receptam, eam falsam extitisse intelligat. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

QUID superbiæ me accusas, quod tibi respondeam nihil? Quasi ea sint tempora, ut cuique liceat loqui quod sentit? Itaque malo abs te superbiæ accusari, quam stultitiæ. Non sum enim usque adeo obtusioribus sensibus, ut quid me deceat aut de-

dedeceat, non intelligam. Te igitur rogo, equo animo feras silentium meum; nam cum licuerit, te obtundam prolixitate orationis. Vale.

F. P. Joancio Manetto. S.

TE semper omnibus in rebus expertus sum amicissimum: si qua unquam in re tua mihi opera opus fuit, nunc est maxime. Galeacius Chremensis tibi coram exponet, quid abs te velim. Quem nolis frustra ad te missum, tam peto abs te vehementer, ut vehementius petere nihil possim. Vale.

*F. P. Blasio Axeretensi, Mediolanensium
Prætori. S.*

VEnirem ad te quotidie, nisi me id facere prohiberet gladio-
rum metus, quibus assidue video urbem universam coruscari. Nam in armorum fragore, ut scis, verba legum

legum exaudiri non solent. Itaque patere, obsecro, me tantisper habere salutis meæ rationem, donec alicunde lætior dies illuxerit. Vale.

F. P. Blasio Axeretenſi, Mediolanenſium Prætori. S.

Verſari video arma undique. Quid tantus tumultus ſibi velit, nondum ſatis intelligo. Tu ſi quid habes, quod me ſcire oporteat, fac ut quamprimum intelligam. Nam animus præſagit, nescio quid. Deus bene vertat. Ego me interea domi contineo. Vale.

F. P. Franciſco Barbaro. S.

Vellem, eam mihi fortunam Deus optimus maximus tribuiſſet, ut & mihi poſſem, & amicis ſemper gratificari. Non enim libros meos abs te peterem. Sed quoniam illis carere non poſſum rogo, ut reſti-
I tuere

tuere jam incipias. Vale.

*F. P. Blasio Axeretenſi, Equiti Au-
rato. S.*

QUID tandiu ruri tenearis, ignoro; præſertim cum neque ficus ruri, neque uva, neque pomorum quicquam offenditur. Sed caſteneæ te fortasſe delectant, quæ quoniam ſpiritus ſunt pleniffimæ, ne lateri tibi noceant cave; nam ſi iis utaris familiarius, ventris crepitum nunquam vites. Ego plantas ficulnas indies expecto. Vale.

*F. P. Petro Thomafio, Philoſopho, ac
Medico. S.*

DEſideravi jamdiu literas tuas, rurfuſque deſidero. Itaque ſi me amas, id quod eſt mihi clarius luce, noli committere, ut te vel negligentia nomina, vel oblivionis crimine accuſem. Vale.

F. P.

F. P. Baptistæ Sachacæ, Barocio. S.

IT A velim officio tuo uti, ut id mihi commodo sit, non incommodo. Quare, ne mihi longius verba des, huic nuncio, & epistolarum codicem, & Aristotelis particulam, ad me dato. Vale.

F. P. Sphortiae Secundo. S.

PETO abs te in maiorem modum, ut quod & mihi coram recepisti, & ex proximis meis literis audire potuisti, id apud patrem tuum præstantissimum, & munificentissimum principem, quamprimum, & quam optime, conficias. Hac mihi re, neque gratius quicquam, neque magis necessarium præstare potes. Vale.

F. P.

F. P. Fazino Forobronunciano. S.

SI commode fieri abs te potest, huc hodie venias, peto. Sum enim tecum quædam commentaturus. Quare velim ne differas. Neque committas, ut te potius excusandum cunctationis, quam laudandum pro-
perationis ostendas. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

POLLUCEM meum videre cupio. Nam ejus mihi præsentia vehementer est opus. Quare ne istum patiaris apud te diutius hospitari, majorem in modum, abs te peto. Vale.

F. P. Jacobo Camerinati. S.

ILLIS M. Tullii Ciceronis orationibus, quas a me commo-
dato accepisti, ut jam cupio. Itaque
eas

eas velim propediem ad me des.
 Nam jamdiu tuo hospitio usæ sunt.
 Quare facito domum repetant. Ve-
 reor enim ne dominum sint oblitæ.
 Quod si tardarint, extrude. Vale.

F. P. Petro Thomasio, Medico. S. D.

JAM quartum ad te scripseram,
 posteaquam nullæ mihi redditæ
 sunt literæ tuæ. Postea vero nihil
 accidit, quod tua interesse arbitrarer,
 præter incredibile desiderium meum
 visendi tui, quod indies, magis,
 magisque augefcit. Hoc autem me
 levare tui est officii. Vale.

*F. P. Scevæ Corti, Jurisconsulto, &
 Equiti Aurato. S.*

AMbrofius gentilis Derthonensis,
 necessarius tuus, ut ipse ait,
 multis mihi in rebus molestus est :
 hunc igitur velim moneas, ne fit
 adversus me importunior. Nam mi-

hi jam bilem movet. Vale.

F. P. Nicolao Varoni. S.

JAM diu nihil de te audio; itaque non possum non timere, nequid tibi, quod nolim, acciderit. Quare, si me amas, leva me hac omni sollicitudine. Hoc mihi vix facere gratius, hoc tempore, quicquam potes. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

AEque mihi amicus est, qui tibi meas reddidit literas, atque tibi, qui eas scripsit: itaque hunc etiam, mea causa, in amicitiam volo admittas, & quibus erit opus, studiis omnibus prosequaris. Vale.

F. P.

F. P. Nicholao Arcimboldo. S.

Quarto idus Novembres ad Calvisianum veni in castra Sphortiana: ubi sum perhumaniter & honorifice, exceptus a principe. Nec dubito me omnia, ex sententia nostra, confecturum. Id factum cum fuerit, te reddam quamprimum certiores. Vale.

F. P. Aenico Davalo, Equiti Aurato. S.

QUID in causa fuerit, ut tamdiu distulerim adventum meum, accipies ex Joanne Antonio Gorthalano, viro nobili ac tui nominis amantissimo. Spero tamen fore, ut ante veris exitum te videam. Tu me interea temporis ama, ut soles, & Alphonso regi quam diligentissime commenda. Vale.

F. P. Alexandro Sphortiae. S.

PERhumaniter mihi nudiushonorus, perbenigneque respondisti. Itaque tibi non possum ingentes gratias non habere. Dicis tu autem & facis omnia, pro magnitudine animi tui nobilitateque naturæ. Reliquum est, ut quod tua illa gravi suavissimæque epistola mihi, tam liberaliter, recepisti ad quatrimum usque te facturum: id olim effectum reddas, nam hoc mihi præstare gratius hoc tempore, nihil potes. Vale.

F. P. Nicolao Arcimboldo, Jureconsulto, atque Senatori ducali. S. P. D.

HASCE ad te literas dedi, ex Tolentino, unde post octiduum arripiam ad vos iter, tum equestribus insignibus, & poetica laurea ornatus, tum secretarius apostolicus. Equuleus tuus, si tanta esset corporis,
mag-

magnitudine, quanta animi, ne bucefalo equidem cederet. Mirum est, quam se obsequentem præstat. Vale.

F. P. Ciccho Calabro. S.

MIROR, quod nihil ad eam responderis, quæ proximis diebus tibi, de re mea, significavi. Nondum fortassis a principe didicisti, quod cupimus. Itaque rogo te, ut tandem respondeas, meque de omni ejus sententia facias certiore. Vale.

F. P. Nicolao Varoni. S.

QUI tibi reddidit has literas, vir est, & bonus, & non indoctus, mihi que multos jam annos perfamiliaris: quem, ut & diligas, & commendatum habeas rogo. Vale.

F. P.

F. P. Nicodemo Tranchedino. S.

Accusarem ego te profecto, vel oblivionis, vel negligentiae, nisi tuus mihi amor jampridem perspectus esset. Quo fit, ut istiusmodi omnem, de re mea, cunctationem occupationibus tuis: quibus quum jam magna ex parte solutus es, te rogo, ut quod mihi coram, libenterque, recepisti, non invitus efficias. Vale.

F. P. Bartholomæo Scalæ. S.

Scripsi ad te brevius, quam & ipse velles, & mihi opus esset; non multo post, sed cum quid plus otii nactus fuero, tibi simul mihiue faciam satis. De re vermia quod scire cupis, totum est in expectatione. Amicus enim ille, qui eo loci ipse profectus est, nondum rediit Mediolanum; aiunt tamen ad triduum rediturum

diturum. Cum primum reverterit
omnia cognosces. Tu interim vale.

F. P. Lodovico, Mantuæ Morcbioni. S.

PLures tibi pluresque, indies com-
mendem, necesse est: quando,
& intelligunt omnes me tibi esse
carissimum, & apud te nihil esse an-
tiquius beneficentia. Andronicus Try-
chas Spantunes, & Georgius Ducas
Armenes, viri sunt, & nobiles, &
Constantinopolitani, & qui apud Tur-
cos ærumnosissimam servitutem a-
gunt. Itaque rogo te, ut eos habeas,
mea etiam causa, commendatos;
quippe qui digni sint humanitate,
& munificentia tua: hoc erit, & ti-
bi gloriæ non vulgari, & mihi ad-
modum gratum. Vale.

F. P. Joanni Maxio, Filio. S.

ACcepi literas tuas, & cum his,
quas Thomas Medicus ad te
de-

dederat. Erantque mihi non multo ante redditæ tres epistolæ ; una a clarissimo viro, Guilielmo Juvenale, Franciæ Cancellario, & duæ ab eodem Thoma. Rem omnem diligentissime intellexi. Reliquum est, ut audiamus, quid ad ea scripturus sit Thomas, quæ ad postremum petebamus. Id cum primum didicero, iter faciam. Cura igitur rem quantum potes. Vale.

F. P. Petro Perleoni. S.

FAciam quod petis, & libenter, & cito. Neque erunt ullæ tantæ meæ occupationes, quibus ab officio impediar. Tu interea temporis bono sis animo. Vale.

F. P. Aenico Davalo. S.

DE voluntate Alphonfi regis erga me, & de studio diligentiaque tua, non conjecturis, & argu-

gumentis firmissimis solum, sed multis etiam beneficiis, jampridem certior factus sum. Itaque tibi velim indubitato persuadeas, nihil esse apud me antiquius gratitudine. Et ne longior sim tecum, quam par est, propediem, ut spero, obsequar voluntati, consilioque tuo. Vale, & majestati regiae me, quam diligentissime commenda.

F. P. Lodovico Casellæ. S.

INtelligo indies magis id, quod certe dubitavi nunquam, me tibi esse carissimum. Itaque tibi velim omnino persuadeas, eum esse Philelfum tuum, quo de tibi possis omnia polliceri, quæ vel grati animi sunt, vel ingenui. Vale.

F. P.

*F. P. Petro Thomasio, Philosopho,
Medicoque. S.*

REM mihi facturum es admodum gratam, imprimisque perjurandam, si literas, hisce tuis adnexas, reddi curaveris Carolo Gonzaga, & quam celerrime, & quam diligentissime. Quod ut facias, te, majorem in modum, rogo. Præterea si quid novi habes ex Orientalibus, fac ut sciam. Vale.

F. P. Nicolao Canali, Patricio Veneto. S.

QUID abs te velim, & cujus gratia, ex iis intelliges, quæ post has literas, vel potius in his literis, scripta intelliges: feceris autem mihi rem admodum gratam, te autem non indignam, si me quamprimum feceris, de iis omnibus, certiorum, quæ ad te scripsi. Quod ut facias, te etiam, atque etiam rogo.
Vale. F. P.

F. P. Gabrieli Theologo. S.

FRater Robertus, conterraneus iste tuus, si nulla provocatus injuria, vel amicum vituperat, quid faciat inimico? Agit autem, neque pro justitia, neque pro sua professione. Vale.

F. P. Bartholomæo Ricinatenſi, regio Secretario, atque Oratori. S.

UT OR te ſemper, ut vides, familiariter. Quod eo facio libentius, quo ſcio hujusmodi provinciam, ut es animo perhumano, atque liberali, tibi eſſe non ingratam. Itaque facito, ut ſoles, omnia mea cauſa diligenter. Vale.

F. P. Barnardo Juſtiniano. S.

Petrus Perleo tibi quædam, nomine meo, exponet. Quæ quidem

dem ipsa ex animi mei sententia manant omnia. Itaque ut quæ petierit facias, magnopere abs te peto. Vale.

F. P. Lodovico Casellæ. S.

CUPIO te, pro summa nostra benevolentia, tuæ, meæque, rei diligentius studere; nam & quanti me facias, & quantum possis, perspicue novi. Quid autem vel amicitiae, vel virtuti non debemus? Vale.

F. P. Nicodemo Tranchedino. S.

DEDI Petro Galeræ ad te literas, ex quibus intelligere potuisti, quid fieri abs te velim. Itaque si me amas, ut certe facis, da operam, ut ex sententia mea, mihi morem geras. Scio enim, & quantum possis, & quantum mea causa velis. Quare ne infinitæ occupationes tuæ
tibi

tibi impedimento sint, quo minus quod cupimus assequamur, tuæ prudentiæ fuerit providere. Vale.

F. P. Georgio Tiphernio. S.

QUAM ego rem tuam, apud principem, neque neglexerim, neque negligam, ex Cicchi literis ad me, poteris intelligere. Princeps ad biduum hic futurus dicitur. Bono sis animo, volo. Cognosces enim eum me in te fuisse, qui esse debeo, hoc est amantissimum & cupidissimum tui. Vale.

F. P. Nicolao Canali. S.

QUI tabellarius diebus superioribus meas literas tibi reddidit, ac item has tibi est redditurus, renunciavit mihi, idcirco te sibi nullam dedisse ad me epistolam, quoniam eam alteri nescio cui, antea commendasses. Ego autem quod scripseris

K nescio.

nescio. Unum scio me vehementer cupere tuas literas, quippe qui nullas acceperim. Quare si meo in præsentia desiderio morem gesseris, habebo tibi non mediocrem gratiam. Vale.

F. P. Marchesio Varisino. S.

MArius ac Xenophon, filii, fecerunt me suis literis certior, quam secum perhumaniter & perbenigne te geras. Quod etsi mihi dubium non erat, tamen id etiam, eorum literis, audisse jucundissimum fuit. Hos ut tibi commendem opus non est: scio enim quam mea omnia tibi sunt carissima. Intelligere autem ex te cupio, num istic Mario quicquam sperandum sit. Est enim; disertus, & doctus egregie. Commendo etiam tibi Griphum nostrum. Vale.

F. P.

F. P. Joannino Barbato. S.

QUANTUM videre videor ridiculo tibi sum. Nam meos carminum libros toties repetitos, restituere mihi negligis. At ego mihi verba dari longius certe non patiar. Turpissimum enim est Franciscum Philelsum, imberbem duci, a Joannino Barbato. Itaque aut rem mihi meam restitue quamprimum, aut, ubi ita malis, tibi litem apud principem paratam esse intellige. Nam qui alios ridere nunquam consuevi, rideri abs te nolo. Vale.

F. P. Georgio Alexandrino. S.

TUUM opusculum in Virgilium, & vidi libenter, & lectitavi libentissime. Sumque tuo ingenio, atque diligentia mirifice delectatus. Quæ vero excogitata scriptaque a te sunt, non potui equidem non pro-

bare plurimum. Quam ipsam ob rem sum de te, apud præstantissimum principem, eundemque eruditissimum, Lodovicum Gonzagam, honorifice locutus. Reliqua autem ut te cupere intelligebam, curavi diligenter omnia. Vale.

F. P. Gregorio Alexandrino. S.

ITA mihi grata sunt, quæ scribis, ut etiam, in summis occupationibus meis, occupatus esse tua causa, nolim. Itaque respondi tibi, quæ & ipse sentirem, & vera esse non dubitarem. Tu si quid est aliud, quod ab me fieri velis, nihil frustra ad me scripseris, es enim mihi carissimus. Cura, ut intelligam & quos iste nobilissimus princeps librosemerit Græcos, & quos ipse tibi compararis. Vale.

F. P.

F. P. Alberto Parrhifio. S.

EXpecto, & plantas, & amygdala. Tu vero respondes omnino nihil, quod eo magis miror, quod non est deserti hominis tandiu servare silentium, cum eo praesertim, quem habere debes carissimum. Itaque, si me amas, ut soles, si nondum prorsus excidi tibi e memoria, da operam, ut propediem lectitem tuas literas, quibus, & de te, & de rebus tuis, quamprimum certior fiam. Non possum enim non subvereri, ne quid tibi novi acciderit, quod praeter tuam consuetudinem silentium alis. Vale.

F. P. Jacobo Luparo. S.

CUPIO per tuas literas intelligere, quid de illa satyrarum provincia confeceris. Nam jamdiu audio de te nihil, qui soles esse unus

omnium amicorum observantissimus, & idem, non loquendi modo, sed etiam eloquendi studiosissimus. Noli igitur tuo te fraudare ingenio. Scribe aliquid, operamque dato, ne te accusem negligentiae, quod ut facias, rogo. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

VEL ea videre videor conjectura, quod jampridem seniles annos es ingressus. Fugis enim corporis labores, arundo enim & literarum notæ, labori tibi sunt, ut video. Nec tamen ita manu valitudinari es, quem firmo integroque corpore esse audio, ut nihil omnino possis scribere ad amicum, præsertim, & Philelfum. Quid igitur in causa est, quod tandiu nihil omnino verborum obstrepis? Cura igitur, si me, ut soles, amas, ut de te aliquid, ex te sentiam. Nam Parrhisius noster opulentior factus est, & ob eam rem superbior. Nihil enim tamdiu respondet. Vale.

F. P.

F. P. Lodovico Fuscarino.

QUoniam vir es humanissimus, ac plane optimus, & meam erga te observantiam perspectum habes, atque in primis cognitam, scio me tibi esse carissimum. Itaque admonendus certe non videris, quid sit factu opus: ea enim sapientia es, ut omnia per te, & aggrediaris, mea causa, & conficias, quæ mihi profutura animadvertas. Idque ut sedulo facias, te etiam atque etiam, rogo oroque. Vale.

F. P. Joanni Dædo. S.

SI vales, bene est: jamdiu nihil de te audio: cum de te quam sæpissime, ex iis, qui istinc veniunt, quæritans, neminem reperio, qui te viderit. Erit igitur, vel officii, vel humanitatis tuæ, literarum aliquid ad me dare, quibus & de te, & de

rebus tuis, certior fiam. Scire etiam cupio, reverteritne Venetias illustrissimus eques auratus, ac Jureconsultus sapientissimus, Lodovicus Fuscarinus. Vale cum negligentissimo Phebo nostro.

*F. P. Lazaro Scarampo Episcopo
Comensi. S.*

QUOD minus frequentes redduntur tibi literæ meæ, puto nihil aliud esse in causa quam quod ipse etiam tu non modo quam rarissime ad me scribis, sed etiam sæpe quandoque ab me literis invitatus, ne respondes quidem. Num fortassis existimas, quoniam sis Episcopus, licere tibi officium contemnere? An es oblitus eum qui nihil respondeat, haud quaquam vacare suspicione superbiæ? Numera igitur, quot ad me epistolas dederis, & dein me negligentiae accusato. At caves tu sane, ne tela in te tua retorqueantur. Vale, pater humanissime.

F. P.

*F. P. Augustino Rufo, Equiti Au-
rato, ac Jureconsulto. S.*

QUA ratione tibi usu veniat, haud
intelligo, ut qui pecuniarum
fis admodum liberalis, præsertim si-
quid inde majoris in te emolumenti
emanaturum speres; te adeo in scri-
bendo similem tui præstes. Itaque
hac in re non possum te non avaritiæ
accusare. Quod si me facere nolis,
responde quamprimum. Vale.

F. P. Joanni Petro Eutychio. S.

QUOD ad ea, quæ tot literis
scripsi tibi, nihil in hanc diem
responderis, non possum non mirari.
Itaque rogo te, siquidem quod plu-
rimum opto, bene vales, & nondum
mutus es factus, ut me quamprimum
reddas certiolem, de rebus iis omni-
bus, quas me intelligere velle nosti.
Vale.

F. P.

F. P. Gerardo Colli, Jureconsulto. S.

JURE es mihi negligentiae accusandus qui, neque quod peto, facias, neque respondeas. Quorum alterutrum si praestiteris, aut meae voluntati, aut officio tuo satisfeceris. Utrunque certe gratum erit, sed jucundius alterum. Vale.

F. P. Nicodemo Tranchedino. S.

UT nostram Sphortiada postliminio ad dominum reverti aliquando patiari, majorem in modum abs te peto. Nam servit penes te jam diutius, quam par est. Itaque te rogo, ut istam dones jam libertate, idque quamprimum. Est enim ea mihi vehementer opus. Vale.

F. P.

F. P. Joannino Barbato. S.

PUtabam fore, ut tandem aliquando resipiscere. Sed incurabilis est morbus tuus, Barbate. Ob idque nunquam desinis malefacere. Tibi manus rapacissimæ sunt, aviditasque inaudita. Quid tibi usurpas, homo stultissime, Cornelium Tacitum nostrum? Aequè istum es habiturus, ut quæ in eo disertissime sunt scripta intellecturus. Redde igitur, quod tuum non est, aut tibi suspendium para. Vale.

F. P. Francisco Arretino, Equiti Aurato, ac Jureconsulto. S.

QUAS literas tuis occlusas reperies, ut quan diligentissime reddi cures, te majorem in modum rogo. Dantur enim a filio pientissimo, ad ingratissimum patrem. Tuus ille ordo senatorius excrevit in numerum,

merum, cujusque generis optimatum,
quatuor & triginta. Vale.

F. P. Matthiæ Triviano. S.

QUOD scire vis, & Florentiæ
fui, & Senæ; quibus in urbibus
juxta, mirifico cum applausu, & ho-
noratione, sum exceptus, atque Bo-
noniæ, & Ferrariæ. Reliqua vero
cum una erimus, inter nos commen-
tabimur. Vale.

F. P. Joanni Pëtro Arrivabeno. S.

COMmutariſne forſitan loquendi
artem in tacendi facultatem?
Quid enim, per deum immortalem,
tandiu, tot meis provocatus literis,
nihil respondes omnino? At bene
valere te, ex aliis multis, accepi. Mei
autem eſſe memorem non ignoro.
Quid igitur ſibi vult tam diuturnum
ſilentium tuum? Fac igitur intelli-
gam aliquando cauſam tuæ tacitur-
nitatis. Vale.

F. P.

F. P. Alberto Parrhio. S.

QUID causæ acciderit, ut tot a me invitatus, excitatusque literis, nihil tandiu respondeas, nulla possum conjectura assequi. Nam si dixeris nihil habere quod respondeas, vel istud nihil habere satis fuerit respondere. Cæterum adeo dormis, aut videris, ut meis nullis, non modo verbis, sed ne verberibus quidem queas excitari. Vale.

F. P. Bonoaccursio Pisano. S.

ET libri, quos plurimum desiderabam, & caseoli quatuor, quibus non mediocriter delector, reddit mihi sunt. Reliquum est, ut te quoque nobis offeras coram, quo una possimus, & gratulari, & lætari, mutuo. Vale.

F. P.

F. P. Phæbo Capellæ. S.

EA mihi est tecum benevolentia, & vetus, & singularis, ut omnia abs te curatum iri, quam diligentissime, sperem, sciamque, quæcunque mea interesse cognoris. Nec tamen præteribo, ut te etiam atque etiam, rogem, obtesterque, siquid de meo Xenophonte poteris odorari, me ut quamprimum commonefacias ; ægrotat enim ille, ut accepi, ad mortem. Vale.

F. P. Mario Filio. S.

ACcepi literas tuas, fili Mari, quibus lectis, haud facile dixerim, meane causa magis commotus fuerim, quod talem genuerim, an tua, quod talis sis, cum animadverto nullas meas in rem tuam, & decus totius vitæ, neque admonitiones, neque adhortationes abs te admitti.

Quare

Quare cum neque paternis iussis, nec
fanis ullis consiliis parere institueris,
utere tandem, utere tuo vitæ instituto.
Deus bene vertat. Vale.

F. P. Joanni Petro Arrivabeno. S.

SUavissima tua epistola, etsi tar-
diore est usa ad me itinere, ut-
pote quæ nonis Januariis solvens
ex urbe Roma, vix aliquando ad ka-
lendas Martias pervenit Mediolanum,
affecit tamen animum meum ea, qua
tua scripta omnia semper consueve-
runt, voluptate maxima. Nam in
tuis legendis literis videor tecum, &
esse, & colloqui. Itaque accusanda
est omnis nostra intercapedo scri-
bendi. Sed quoniam, ut spero, bre-
vi futuri sumus propinquiore, emen-
danda erit nostra cunctatio. Interea
verò temporis, amovenda est om-
nis suspicio negligentiae, id quod, &
ipse egregie præstabo, & ut idem
tu præ te feras, tuum fuerit provi-
dere. Vale.

F. P.

F. P. Reformatoribus Bononiensis Studii. S.

R Edditæ mihi sunt humanissimæ
vestræ literæ, Patres gravissimi ;
quas cum diligentissime lectitassẽm,
non potui equidem non mirifice sur-
ridere. Itaque mentem vobis sanio-
rem dari vehementer opto, quo &
vobis ipsis prudentius, & amplissime
reipublicæ vestræ gloriosius consula-
tis. Vale.

F. P. Phæbo Capellæ. S.

A Ccipies ex Joanne Diedo, col-
lega tuo, qua in re tuo mihi
opus sit officio. Quod tametsi novi
te non invitum exhibiturum, tamen
a te peto, ea utaris alacritate atque
diligentia, qua pro iis soles, quos
maxime diligis. Non enim ignoras,
quantus est amor erga te meus.
Vale.

F. P.

*F. P. Nicodemo Tranchedino, ducali
Senatori. S.*

CUM cæteræ virtutes e dolio erupissent, fugissentque, spem solam in ejus fundo relictam finxit antiquitas. Hanc mihi non desinis prædicare, quippe qui des quod accipis. Vereor autem, ne cunctando ea quoque, relictis hominum mendaciis, in cælum evolet. Vale.

F. P. Lodovico Fuscarino, Equite aurato, Jureconsulto, Procuratorique Sancti Marci. S.

NON defino quotidie aliquid ad te scribere, quo te nu quoque mei definas meminisse. Novi enim occupationes tuas, novi negotiorum magnitudinem, ac varietatem, quibus, & privatim, & publice te distrahi, atque obrui, consentaneum est. Quare, ne musæ quandoque domo ejeciantur, hujusmodi mihi quasi

L

mu-

munusculis cavendum censui; cætera tu, pro tua summa prudentia, considerabis. Vale.

*F. P. Joanni Stephano Botigellæ,
Episcopo Cremonensi. S.*

CUM minime dubitarem, pater humanissime, literas meas tibi esse redditas, jamque tuas expectarem, brevior me in præsentia præstiti. Illud duntaxat te monendum putavi, nullum apud me beneficium tuum intermoriturum. Quare te rogo, ut mihi mature adfis. Id enim beneficium fieri solet maximi, quod fit tempestive. Vale.

*F. P. Ciccho Calabro, Equiti aurato, &
ducali Secretario. S.*

PResbyter Antonius, qui tibi hæc reddidit literas, vir est, cum honestissimis moribus, tum bonarum artium studiosus, & siquid ad rem valet,

valet, mei quoque amantissimus. Sed cum meos omnes cupiam esse etiam tuos, peto abs te, ut quibuscunque in rebus opus fuerit, hunc habeas ita commendatum, ut intelligat meas, apud te, literas sibi non parvo fuisse usui. Vale.

F. P. Bonoaccursio Pisano. S.

CUM nihil respondeas, causam præstas, ut ipse quoque taciturnior fiam, ne a quoquam possim judicari loquacior: aut igitur scribe aliquid tandem, aut causam redde tui diuturnioris silentii. Vale.

*Joannis Ravisi Textoris Nivernensis,
Amico.*

CRedebas, ut opinor, te tuis verbis fore mihi formidolosum, cum nuper irasceris, evomeresque quicquid in buccam veniret. Non sum qui fulgura ex vitro reformidem, cuique terrori sint futes & impo-
L 2 tunæ,

tunæ, qualibus tunc temporis strepebas, comminationes. Convitia tua nullo me detrimento afficiunt. Si tamen solita semper loquacitate stomachum mihi moveris, faciam te tuæ stultitiæ pœnitere: secus enim, illatæ sibi injuriæ culpam præstarem: veruntamen rebus tuis, perinde ac meis, hæctenus semper consuluerim. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

NON defisto literis fere quotidianis aures tuas onerare, teque hortari, ut verbis antiquitatis & inusitatis tibi interdicas. Nihilominus tamen quotiescunque scribis, tota tua oratio obsoletis adeo scatet vocabulis, ut conjectare plerumque me oporteat, quid sibi velint tua verba. Nescio an inusitatum ejusmodi sermonem gratum cuiquam existimes: sciveris tamen tantum mihi displicere, quantum literatis placet Cicero. Pluris multo

multo facerem protritas & proculcatas dictiones, quam priscas illas, quæ nec tibi frugem afferunt, nec eruditis voluptatem. Proinde (si me amas) Phavorinum sequare consulentem: ut verbis utamur præsentibus, & moribus priscis vivamus. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

QUI miseriam sibi fabricant, & asciam cruribus suis illidunt, si forte fortuna in discrimen aliquod impegerint, non est quod cuiquam irascantur, aut in alios quam seipsos acerbitatis suæ virus evomant. Tu, ubi satis veneri & gulæ indulgisti, virtutesque omnes, reclamantibus nequicquam amicis, a te relegasti; eo tandem miseriæ reductus es, ut quorsum te vertas, aut quem implores, nescias. Quis, quæso in culpa? Nonne certatim omnes hoc ipsum prædiximus tibi futurum? Verba nostra contemptui tibi fuerunt &

ludibrio. Nunc si tua unius causa infortunium feras, patienter patere. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

EO foras, quando rediturus nescio : quam citissime tamen potero, redibo. Commendo tibi rem domesticam. Suffragium meum demereberis, si me absente sine tumultu omnia & citra pulveris jactum, sese habeant : ita vivas, ut nihil in te notatu dignum percipiant liberi mei. Habent enim nasum ; & hæc proprius observant quæ deteriora sunt. Si cui flagitio succumbas, reminiscantur ; nec te poterunt revereri quem crimini obnoxium cognoverunt. Quod si inculpatam tuam vitam perceperint, non solum mandatis tuis assurgent, sed & aspectum reformidabunt. Vale.

J. R.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

PLerumque mihi doluit, quod
conveniendi tui nulla sese offe-
ret opportunitas. Eram enim nescio
quæ tibi dicturus, in rem tuam mag-
nopere spectantia. Paucis abhinc
diebus pater audivit, te voluptatibus
irretitum usque adeo, & illaqueatum,
ut jam virtutes omnes aspernatus fu-
eris, ac æstimaveris nihili. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

CRedo horam illam fuisse mihi
fatalem & inauspicatam, qua
primum Lutetiam veni. Antea ni-
hil mihi deerat, habebam omnia ex
animi voto. Eram indutus holose-
rico, bysso, & Dalmatico. Ne mul-
tis agam, eram totus sericatus. Nunc
vero incidi in tantam paupertatem
& penuriam rerum, ut me oporteat
domesticatim victum & ostiatim

emendicare, & manum ad stipem porrigere. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Satis superque conspicio, veracissimam esse parœmiam, qua adversus fortunæ flatus non esse desperandum fertur, aut in prosperis minime superbiendum. Compluscultos enim videre est, gravibus infortuniis exagitatos, quos molli gremio post paulo eadem complectitur fortuna. Contra vero, perplures non desunt, quos ab immensis opibus ad humilem pastoris conditionem compellet. Quocirca nosce teipsum, nec tantum tibi tribuas, Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Quamdiu fuisti probatis moribus, & spem bonæ indolis præ te tulisti, rebus tuis semper consului: nunc vero, quoniam ablegasti virtutem,

tem, & hominum expectationem de te fefellisti, interdico tibi domo mea. Quod minaris mihi satyras & mortem, ego has comminationes non facio pluris, quam fulgur ex vitro. Si quid in me tamdiu parturis, parias quæso. Tanti facio verba tua, quanti nugas obstetricum, & delirantium jam vetularum. Si nihil pendis quod dico, multo minoris æstimo quod facias. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

DEmeruisti me tibi multis obsequiis: Dii faciant ut mihi liceat aliquando gratiam referre, & agnoscere beneficium. Si velis fieri certior rerum mearum; Contineo me domi, neque amplius sequor militiam; partim quod hæc professio non videatur mihi magnæ frugis, partim etiam quod præ senio jam sim emeritus & donatus rude. Quod rogas ut de fratre tuo bene merear, eumque ad vi-

am

am virtutis reducam, illud factu perdifficile est : jam enim adeo occaluit in sua nequitia, ut nulla sit spes ejus revocandi. Ad hæc, aspectum meum reformidat ac refugit, quanta maxima potest opera. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

OMnes habent te suspectum ejus homicidii, quod heri perpetratum est in suburbiis, horam circiter nonam. Si res ita se habet, vitæ tuæ non parum timeo. Non solum enim vapulabis a carnifice compitatum, at (quod longe est deterius) trahêris ad furcam. Vide quonam malo effugium tibi reperias. Non poteris enim deprecari mortem si quis adversum te sententiam tulerit. Præterea judices instabunt, ut ratiocineris usque ad assem de pecunia, quam uno abhinc anno temere prodegisti. Vale.

J. R.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

NON est mirum, si parentes, ignaviam tuam pertæsi, omni ope te destituerint; quoniam (ut accepi) tu quotidie pernoctas in alea: præterea infidiatrices quædam meretriculæ facultates tuas exhauriunt, & crumenam: a quibus nisi caveas, non habebis tandem unde satisfacias tuis creditoribus, & ab eorum ære te eximas. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

SÆpenumero multis periculis vitam objeci, ut ab his te redimerem quæ videbantur imminere tuo capiti. Nihilominus, si quando opus est mihi opera tua, subterfugis astute. Utere tuis astutiis ut voles: futurum enim spero, ut nihil inde fructus consequare. Ad extremum dabis pœnas tuæ ingratitude: nam
non

non est credibile, deos hoc scelus
inultum relicturos. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Dolenter & ægre fero, quod non
facias frequentius tui videndi
copiam, cum exploratissimum habeas
meum in te amorem. Quotusquis-
que amicorum tuorum prospexit re-
bus tuis vigilantius quam ego? Te
oro, utere amico tuo familiaris.
Nulla in re (quam petiveris) repul-
sam passurus es. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

ADimam tibi metum in quo
nunc es, & explebo animum
gaudio, cum quid dixero quod a re-
ceptæ fidei hominibus intellexi. Pa-
ter tuus constituerat te exigere sua
domo: exoravi tamen meis precibus,
ut propositum hoc immutaret. Da
operam, ut eum in amore tui con-
tineas.

tineas. Nemo enim est mortalium, cui plura debeas, quam illi. De te (scio) bene merebitur, si hominum expectationem non destituas. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

IN morte patris fingebas te plurimum dolere: verum ea sollicitudo bidui solum extitit aut tridui, fuitque ficta, & similis præficarum lacrymis: demum desiisti dolere. Tu non refers par pari; jam patris oblitus es, qui tamen nihil unquam tibi deesse passus est. Dabitur tibi magno probro, si hæc ingratitude ad aures hominum pervenerit: propterea, fac ut probum decet adolescentem. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

PATER tuus graviter & iniquo animo tulit, quod audiverit nullum esse tibi frequentius votum, quam

quam ut uxorem ducas : nec dubito, quin pessime tibi vertat, nisi enitaris qualicunque via irrepere ad demerendam ejus benevolentiam. Sed dic per deos omnes undenam tibi incescit mutandæ conditionis desiderium ? Non ignoro multas esse in tua professione misérias, verum hæ majoribus emolumentis pensantur & oblitterantur. Ea causa ad te scribo, ut te a proposito divertam & absterream : certius enim quam tu video, quantam facturus sis jacturam, si ab ejus mandato vel unguem latum recesseris. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

DOlui jampridem, atque indies ingravescit animi mei ægritudo, quod universum patrimonium vix toto vertente anno prodegeris. Pater tuus nunquam minoris cœnavit, quam decem aureis : nunquam minoris habitavit, quam decem milibus

libus aureorum. Tamen ex tot tantisque opibus, quas reliquit moriens, vix superest urceus aut fictilis lagena. Sed certe, nil mirum: vili enim vendidisti, quod magno emerat. Multi, me præsente, stultitiæ te insimularunt: semper tibi patrocinator sum: sed noli deinceps expectare patrocinium meum, dum te videro immutatum. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

CUM te objurgo, & impietatis insimulo, quod rarissime proficiscaris ad templum, culpam tuam excusas, causarisque te esse podagricum. Eo morbo proxime, atque tu, aut etiam æque (ut juxta mecum ipse nosti) laboro: neque tamen mihi satisfacio aut apud me conquiescere possum, quin tertio quoque die templum adeam, votivas preces Deo immolaturus, persoluturus, & oblaturus. Nemo est æque spernendus, quam

quam qui pietatis obliviscitur & religionis: amo te plurimum, nec hodie vivit quisquam mihi amicior ac tu. Nisi tamen perspexero te alio ingenio atque olim fuisti, fieri vix poterit quin amicitia nostra refrigescat & minuat. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

MOnui te frequentissime, ut, relicto studio poetico, ad orationem solutam animum convertas: nam versus tui, quotquot scribis, prodeunt invita (quod aiunt) Minerva, & musis collachrymantibus. Nihil est penitus frugis, nihil quod vel tantillum famæ tibi comparet; quin potius facis te publicam & communem vulgi fabulam: adeo ut jam notissimus apud omnes invaluerit rumor, te esse velut asinum ad lyram. Multo prudentius ageres, si tuo te pede metireris, nihilque, non æquum viribus tuis, assumeres. Vale.

J. R.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

NON parum mihi displices; nec mihi tantum, at his omnibus qui tecum aliquando versati sunt, quod sis adeo prodigus verborum, ac in tuam ipsius laudem propensus & proclivis. Ante omnia pessime audis, & magno probro tibi vertitur, quod palam te prædices bellicosum. Comminaris egregie; verba tua nihil non Martis spirant: at, si quis te aggrederetur, fugam protinus arripes, totus animus tibi in pedes cederet. Quod qui norunt, temperare nequeunt a risu, cum audiunt has inanes de te gloriolas. Vale.

Petrus Bembus, Constantino Sylvio. S. D.

ACcepi epistolam tuam carmenque, quo patriam exornas meam, venustum sane & facetum, quod me mirifice delectavit. Res tua mihi

M hi

hi cordi est, neque de ea cogitandi curam & studium remittam, quoad perfecero. D. O. M. tibi navigationem istam fortunet. Vale.

Q. *Aurelius Symmachus, Celsino Ticiano. S. D.*

Commendarem tibi Ansum, laudabilem virum, nisi in meam amicitiam te auctore venisset. Quando igitur nihil est quod illi meus sermo conciliet, beneficii loco habebō, si in eum sancti animi tui gliscat affectio. Nam ubi amoris rudimenta præventa sunt, secundæ gratiæ locus est, ut augmenta poscantur. Vale.

Q. *A. Symmachus Celsino Ticiano. S. D.*

Amicorum desideriiis operam non negamus, dum iusta credimus quæ petuntur: ut nunc mihi usu venit, qui Bassum optimis viris placitum

citum non putavi suffragio deferendum. Salva igitur mea existimatione qui bonis credidi, meritum tibi hominis dies longior indicabit. Mihi fatis est, si illi primus aditus spem tui dederit plenior. Vale.

2. *A. Symmachus Hesperio. S. D.*

Natura rerum est, ut qui plus balbutiunt, plus loquantur: affectant enim copiam pudore defectus. Hoc exemplum me expetit, cui magna scribendi impatientia est, cum desit oratio. Duobus igitur pariter comitantibus, non putavi officio convenire, ut unis literis gemina expenderetur occasio. Erit super hoc judicatio tua, garrulusne justius dicar an sedulus. Vale.

2. *A. Symmachus Syagrio. S. D.*

MEÆ literæ quoniam acceptæ sunt tibi, crebrius comitantur.
M 2 bunt.

bunt. Nam ut respondeas non laboro. Siquidem videtur injurium flagitare officia quæ sponte religiosus animus pollicetur. Vale.

Q. A. *Symmachus Syagrio. S. D.*

Alexander vir ornatissimus, fortitus provinciam præsidialem, putat honori suo incrementa præstari, si tuo amore potiatur. Quare desiderii sui me ascivit interpretem, sciens apud te tantum loci esse literis meis, ut hæc commendatio maximi testimonii instar habeatur. Vale.

Q. A. *Symmachus Flaviano. S. D.*

ITER in patriam diis auspiciibus ordiemur, quod tibi & ante conpertum est. Sed religio monuit ut diei quoque certior redderis. Cras igitur viam nobis disce relegendam. Et quia promissi servantissimus es, fac memineris ad publicum solemne contendere. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus Flaviano. S. D.

CONsiderans quid mihi amoris digneris impendere, arbitror Cyriaco domestico meo has literas profuturas, quibus quæso ut commoditatem ejus prompto favore respicias. Vale.

Q. A. Symmachus Juliano. S. D.

Nuntium tibi reditus mei, cum primum fida potuit occasio, exhibere non differo. Scio enim te prospera quæque de nobis velle cognoscere. Mihi quoque par cura est de salute atque actibus tuis læta & optata noscendi. Atque ideo dignaberis quoties fors dederit facultatem, officia circa nos mutuæ affectionis implere. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus Juliano. S. D.

Tanta animi voluptate sumpsi
 literas tuas, quas mihi post
 longum detulisti silentium, ut me fa-
 teor querelæ prioris oblitum, quia
 memoriam præteritæ intermissionis
 antiquavit gratia recentis officii.
 Deinceps si tibi cordi sum, frequen-
 ter operam scriptionis admitte, vi-
 cissitudine remunerandus & sermo-
 nis & amoris. Vale.

Q. A. Symmachus Mariniano. S. D.

Securus ut video scribendi ad me
 vices negligis. Scis enim tibi
 istiusmodi culpam sine talione cessu-
 ram. Quoties tibi minatus sum per
 silentium, si a literis temperasses?
 Vincor tamen affectione, & delector
 tali mendacio, ex quo intelligere po-
 tes quam constanter te diligam, qui
 tam inconstanter irascor. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus Mariniano. S. D.

DEsideratas mihi literas sero hominis mei adventus exhibuit, quæ nobis gratum admodum salutis tuæ indicium præstiterunt. Atque utinam facilitas commeatus copiam daret frequentioris officii. Vale.

Q. A. Symmachus Ambrosio. S. D.

DIsanus, clarissimus vir, qui inter professores medendi summum jure obtinet locum, affinem suum eodem cognomine tradi patrocinio tuo meo optavit oratu. Libens amicissimi viri desiderio satisfeci, ut una via te excolerem salute dicenda, & illius ufui commodarem. Fac igitur, oro, ut commendatum tuearis auxilio, me sermone vicario remuneres. Vale.

2. *A. Symmachus Ambrosio. S. D.*

SAllustio amico meo multa sponte tribuisti. Nunc adjice quæ super sunt, ut ego quoque partem beneficii adeptus existimer. Supplementa autem desiderii ejus a tabellario epistolæ suggerentur, quæ stilo prosequi supervacaneum duxi. Apertius est enim negotiis intimandis vivæ vocis indicium. Vale.

2. *A. Symmachus Ricomeri. S. D.*

AMO & suspicio virtutes tuas. Sed accidit, quod tibi etiam amicus invideam. Flaviano meo aliquandiu solus frueris. Accipe planius, quid velim dicere. Ad te migravit quicquid Romæ optimum fuit, & vobis quidem societas vestra dabit mutuum gaudium. Mihi quid solatii erit? quem & ille deseruit, & tu minus desiderabis, quia unus tibi
pro

pro utroque sufficit. Vale.

Q. *A. Symmachus Ricomeri. S. D.*

Optato Iguntus fidissimam obtulit mihi facultatem officii deferendi. Nam dominus & frater meus Eugenius cum mihi sui copiam præstitisset, sumendæ epistolæ beneficium rogatus adjecit, qua tibi honorificentiam salutationis exhibeo; & obnixè deprecor, ne me diutius silentio tuo suspensum esse patiaris. Vale.

Q. *A. Symmachus Tymasio. S. D.*

AD scribendum me relatu vicissitudinis incitasti. Ea quippe rerum natura est, ut officiorum diligentia fructu vicissitudinis incalascet. Sume igitur salutationem, simulque indicium sospitatis meæ lætus amplectere, redditurus voto atque animo meo reciproca gaudia similium de tuis actibus nunciorum. Vale.

Q. *A.*

Q. *A. Symmachus ad Promotum. S. D.*

HÆrentem me literis impulisti, ut amicitiam, quam dudum tacitus optabam, nunc provocatus excolerem. Amplector futuræ inter nos familiaritatis auspicem voluntatem. Et quamvis præventus voto tuo; enitar, ut potero, ne vincar officiis. Has enim mihi partes video reservatas, ut religio, quæ te hortante sumpsit exordium, me an-nitente sumat augmentum. Vale.

Q. *A. Symmachus ad Promotum. S. D.*

BE A R I me multis bonis judico, quoties sermonis tui honorificentia & splendore delector. Idque ut merear, etiam ipse non defero diligentiam frequentis officii. Stet igitur inter nos ut animorum fida sinceritas, ita hujus muneris amica certatio. Vale.

Q. *A.*

Q. A. *Symmachus ad Rufinum. S. D.*

SEquor te literis, quia mente & affectione non desero. Nec videor mihi cito hæc arripere solatia, cum adhuc apud nos recens jucunditas tua vigeat. Sentio enim bonorum separationem statim diuturnam videri. Quod si, ut præsumo, etiam tuus animus expertus est, fac noverim festinata scriptorum vice, te quoque hoc intervallum dierum longum putare. Vale.

Q. A. *Symmachus ad Stiliconi. S. D.*

DIU filuisse me fateor, ut mihi fiduciam scribendi tuus sermo præstaret. Sed cum perspicerem necdum me ullo invitamento officii provocari, prior in verba salutationis erupi, plurimum rogans ut exempli istius imitator esse digneris. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus ad Stiliconi. S. D.

AD patriam rediisse me nuntio, necdum compotem sanitatis. Sed si tuus adventus adriserit, spero in gratiam mecum bonam valetudinem mox esse redituram. Vale.

Q. A. Symmachus ad Minervium.
S. D.

GAudentius, amicus, meus in gremium patrocinii tui confugit, vir omnibus in rebus amari dignus. Genus ejus senatorium est, mens & modestia origine sua ac stirpe nobilior. Si fucō gratiæ infectum testimonium meum non putas, suscipe diligendum. Longa obsequiorum ejus inspectio faciet, ut me judices minora dixisse. Vale.

Q. A.

Q. A. *Symmachus ad Eufignium.*
S. D.

FACIO quod suadet humanitas,
ut amicitiae tuae viros bonae frugis adjungam. Horum unus est Felix, honorabilis gradu, atque exercitatione militiae. Cui si quid amoris impenderis, ad meam gratiam pertinebit. Vale.

Q. A. *Symmachus ad Hierophantem.*
S. D.

SCRIPTUM mihi tuum Probatus nuper exhibuit, atque ex eo mihi plurimum gratulationem accessit, quod tibi pro voto omnia superesse cognovi. Id ut saepe facias, monere non debeo, quum spontanea officia stimulo exhortationis non oporteat incitari. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus Magnillo. S. D.

NUmidæ familiaris nostri adventus haud mediocriter mihi gaudio fuit. Hanc lætitiā tuus sermo germinavit. Duobus igitur a te muneribus affectus, amicum tibi cum literaria salutatione restituo. Vale.

Q. A. Symmachus ad Magnillo. S. D.

AMicum meum ad Brutios revertentem, literis credidi prosequendum, ut tibi salutationis munus exsolverem, & illi commendationis aliquid exhiberem. Quæso igitur te, ut & meis literis vicissitudo reddatur, & illi defensio plena proveniat. Vale.

Q. A.

2. *A. Symmachus Neoterio. S. D.*

PLACUISSÉ judicio tuo amicum meum Drinnacium satis gaudeo. Nam mihi quoque plurimum honoris accedit, quoties sententia nostra concordat. Fruetur igitur uberrimo innocentiae suae fructu, mihi honestis carus officiis, tibi justis negotiis approbatus. Vale.

2. *A. Symmachus Felici. S. D.*

BENE cognitis ac probatis commendatio prompta debetur, ut ad notitiam bonorum sub honesta adstipulatione perveniant. Theodulus sinceræ probitatis adolescens, multorum gratia viget, quibus placere laudabile est. Sed fortunæ difficultatem quæ cursum vitæ ejus exasperat, adminiculo tuo sperat posse removeri. Quæso igitur votis ejus benignus arrideas, ne aut
meum

meum testimonium pro nihilo habitum judicetur, aut spebus illius exitus inanis illudat. Vale.

Q. *A. Symmachus ad Felicem. S. D.*

AMOR quidem tuus suavit ut scriberem, prætereuntis festinatio, ut pauca dictarem. Quare salutatione contentus (quæ etsi non implet officium, tamen contestatur affectum) redde invicem quæ legamus; & si necesse est, æmulare brevitatem. Nam cum sim nitidissimi tui sermonis cupidus, conscientia tamen hujus tam angustæ paginæ non audeo a te verborum copiam postulare. Vale.

Q. *A. Symmachus Paterno. S. D.*

Religio postulavit ut scriberem, præsertim quum hortaretur familiaris occasio. Nam homo tuus tabellarium se mihi obtulit, cui nihil literarum dare, summam piaculi esse

esse perspexi. Valere igitur te opto,
me nuncio; & vicissim peto, ut nos
fospitatis tuæ indiciis munereris.
Vale.

2. *A. Symmachus Licinio. S. D.*

Longum files. Sed ego talis
exempli imitator esse non de-
beo. Quare in officia primus erupi,
teque religiosa admonitione conve-
nio; ut literarum munus quod spon-
te amicitiae nostræ deferre debueras,
saltem provocatus exsolvas. Vale.

2. *A. Symmachus ad Helpidium. S. D.*

CUM sæpe occasionibus ad scri-
bendum utar incognitis, com-
mitti in amicitiam puto, si domesticis
videar abstinere. Libens igitur Aërio,
honestissimo viro, cultori tuo, nunciam
fospitatis meæ paginam dedi, cui ho-
norificentiam salutationis adjungo:
quæ sola, & cum dicitur, & cum

vicissim refertur, munia familiaris
explet officii. Vale.

Q. *A. Symmachus Helpidio. S. D.*

NUllum tempus esse patior a
meo officio feriatum. Merito
properanti ita tabellario cursim de-
bita verba commisi, quibus quæso
ut referendæ vicissitudinis curam
capeffas: licet malim jam reditu tuo,
quam scriptorum honore lætari.
Vale.

Q. *A. Symmachus Helpidio. S. D.*

ET rebus & literis partes religio-
nis exsequeris. Nam & ho-
minibus meis adminicula favoris im-
pendis, & me sermonis tui honore
participas. Ago igitur atque habeo
gratias, daturus operam, ne officiis
nostris vicissitudo unquam dissimilis
judicetur. Vale.

Q. *A.*

Q. A. Symmachus Nichomachi Filiis.
S. D.

P Astori nostro a Campania revertenti, largiora de domesticis rebus mandata, quam scripta commisimus. Plura igitur auribus, quam lectione noscetis. Horum pleraque ad statum pertinent patriæ, quam defectu alimentorum graviter laborantem periculosum est inhabitare, impium & crudele deferere. Vale.

Q. A. Symmachus Nichomachi Filiis.
S. D.

S Cribere non recuso, sed malui domino filio meo sibi diu narranda coram per otium reservare. Sola igitur salutatione fungetur hæc pagina, cui brevitās & vestro honori satisfaciet, nec illi referenda decerpēt. Vale.

Q. A. *Symmachus Nichomachi Filiis.*
S. D.

REnum dolore discrucior. Sed ne
major ad vestras aures perveniat
fama, præsentem statum valetudinis
meæ breviter indicavi. Quum læta
successerint, morem meum secutus
dabo ad vos paginam lætiorem. Vale

Q. A. *Symmachus Nichomachi Filiis.*
S. D.

Natalem dominæ filiae meæ, quem
per annorum recursus optamus
esse numerosum, vobiscum agere &
participare voluissem, nisi proposito
restitisset imbrium continuatio. Fun-
gimur tamen religioso honore, jucun-
ditate munusculi ; petentes ut sus-
ceptionis benignitate, oblationis ex-
ilitas augeatur. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus Filio. S. D.

UBI primum scribendi mihi ad vos copiam familiaris ingessit occasio, non distuli desiderium tui scriptione testari, ut salutis meæ certus tuam cures, & subinde absentiam meam literaria voluptate soleris. Vale.

Q. A. Symmachus Filio. S. D.

SECUNDAS ad amabilitatem tuam literas mitto, ut sit assiduitas mei sermonis utrique solatio. Tu quoque studium meum, quoties dominus & frater meus occasiones repererit, æmulare, ut & salus tua mihi securitatem tribuat, & scriptorum jucunditas voluptatem. Vale.

Q. A.

Q. *A. Symmachus Filio. S. D.*

ACcessit peregrinationi nostræ largior dies ex comperendinatione ludorum, quos pluviarum interventus retardat. Sed volo ut hanc dilationem salutis meæ certus leniter feras; & desiderium tui quod apud me crescit ex mora, stili assiduitate soleris. Vale.

Q. *A. Symmachus Filio. S. D.*

AMico nostro Annio, cursim prætereunti, potui solam dictionem salutis injungere, sed debuit tibi sanitatis meæ fidem facere lectio literarum. Esto igitur animo lætiore: & spera, decus meum, frequentibus scriptis in notitiam tuam similiter ventura quæ gaudeas. Vale.

Q. *A.*

2. *A. Symmachus ad Patricium. S. D.*

PROpinquorum meorum causas Marterius prosequitur, qui has a me literas in suffragium suum meruit. Quæso ut effectum sperati de te favoris obtineat. Vale.

2. *A. Symmachus Fratribus. S. D.*

PERvenimus, sed venisse me jam pœnitet. Nam ubi primum solum Bajani litoris contigi, statim pedis correptus sum dolore. Atque ideo pauca dictavi, mox in scribendo futurus uberior, si me sanitas optata respexerit, & vestræ invicem literæ provocaverint. Vale.

2. *A. Symmachus ad Messalam. S. D.*

Primam mihi scribendi causam religio fecit, ut amicitia nostra literis excolatur. Secundam suggestit

humanitas, ut viro optimo Thalasso familiari meo tua concilietur affectio. Superest ut & mihi sermonis tui vicissitudo respondeat, & commendato ex sententia procedat optatum. Vale.

2. *A. Symmachus ad Messalam. S. D.*

Officii mei est nunciare quod valeam: tui, ut te salveré cognoscam. Ego indicio prosperorum meorum partes amantis implevi. Tu mihi adhuc debes sanitatis tuæ gaudia. Quæ ut solita fide in notitiam meam veniant, & Deorum favor & tua scripta præstabunt. Vale.

2. *A. Symmachus Patruino. S. D.*

Fratrem meum Severum multo sermone prosequeretur, si novo aditu amicitiam tuam peteret, aut predicationi ejus meum ingenium conveniret. Parco igitur copiae, tuoque

oque cedo iudicio: ut diligentia ejus
tuæ potius voluntati, quam meis li-
teris, applicetur. Vale.

2. *A. Symmachus ad Patruinum.*

S. D.

Certum habeo nihil apud animum
tuum amicorum literis esse ju-
cundius: & ideo promptissime fre-
quento colloquia, quæ scio apud ex-
imium virum magni esse momenti.
Supereft ut ipse quam benigne lite-
ras meas sumis, tam libenter indicia
propriæ fospitatis emittas. Vale.

2. *A. Symmachus Patruino. S. D.*

Cordi mihi est frequenter alloqui
vos, ne videatur apud me offi-
ciorum familiarum cura repuisse.
Atque vobis ideo salutem votis opto,
literis dico: petens ut si quando e-
pistolarum mearum usus intervallo
longiore cessaverit, causam silentii
non

non voluntati aut desidiæ meæ, sed occupationibus applicetis. Vale.

Q. *A. Symmachus Sibidio. S. D.*

ÆGER est animus meus, quamdiu fides incerta sit, quod portum sanitatis intraveris. Huic expectationi satisfacias volo. Non enim mihi honorem fieri opto literarum, sed magnæ sollicitudinis tribui levamen exopto. Vale.

Q. *A. Symmachus ad Lollianum. S. D.*

PRimas literas sponte tribuisti, secundas mea cura debet elicere. Sume igitur salutationem, quam vicissitudine munereris. Polliceor enim, responsis tuis paria me esse facturum. Vale.

Q. *A.*

Q. A. Symmachus ad Capreolum. S. D.

ADventante Euscio speravi literas tuas, sed fiduciam casus fefellit. Ego tamen silentii tui imitator esse non potui. Quare indebitis fungor alloquiis: ut qui præsul hujus officii esse debueras, exempli necessitate ad diligentiam provoceris. Vale.

Q. A. Symmachus ad Eusebium. S. D.

Fuerit verecundiæ tuæ, quod nihil hætenus nobis alloqui de- tulisti. Nunc sume fiduciam, quam tibi ad invitamentum familiaritatis ingerimus, & gratas tibi fuisse literas meas sermonis assiduitate testare. Vale.

Q. A. Symmachus Martiano. S. D.

Scriptionis auspicio fiduciam tuam provoco. Quare familiaritatis nostræ

nostræ aditum ingredi securus. Vicissitudo officii tui faciet, ut inchoata per me amicitia convalescat. Vale.

2. *A. Symmachus ad Ireneum. S. D.*

EXpectasse te arbitror literas meas, ut in mutua officia provocatus erumperes. Sume igitur sermonem cujus sequeris exemplum. Ero posthac in scribendo diligentior, si cœptis nostris vicissitudo respondeat. Vale.

2. *A. Symmachus ad Romanum. S. D.*

MEminisse te scio, quod me quoque idem de amico dolor perculit, sed jam nobis sermonum vices debent esse solatio. Scribo igitur, ut respondere cogaris, & a funestis cogitationibus redeas in officia viventium. Fecerat religiosa causa, ne prior scriberes: non eris
tam

tam irreverens, ut provocatus abstinere. Vale.

Q. A. Symmachus ad Quintilianum.

S. D.

AD indicium mei circa te amoris hæc scribimus, & ut ipse ad respondendum provoceris exemplo. Cum igitur ego partes religionis impleverim, expecto ut ipse etiam vicissitudinis solutione fungaris. Vale.

Q. A. Symmachus ad Maximilianum.

S. D.

ASfiduitatem scriptorum meorum tibi esse fastidio, prope asserit raritas tua: es enim præter solitum parvus eloquii. Sed tueor constantiam diligentiae, nec a proposita argumentatione deducor. Erit potestas tua, hunc animi mei habitum vel augere silentio vel literis amovere. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus Leporio. S. D.

DEbitum tibi rependo sermonem: dudum enim parem mihi scriptorum tuorum honorificentiam communis amicus exhibuit: cujus verecundia & honestate diligenter inspecta, dignum esse quem diligas approbavi. Vale.

Q. A. Symmachus Quintiliano. S. D.

MORIS mei est bene cognitis approbatisque ferre suffragium; nec personas hominum, sed vitæ merita cogitare. Cum igitur Affellus domesticus noster in urbanis castris militiæ stipendia sine offensione confecerit; quæso ut admissus in clientelam tuam, & meum sibi patrociniū profuisse, & tuum accessisse lætetur. Vale.

Q. A.

2. *A. Symmachus Leuio. S. D.*

CURA anxius eram, priusquam literas tuas fumerem, utrum commode peracto itinere ad destinata pervenisses. Sed ubi certior factus sum nihil valetudini tuæ ex labore itineris deminutum, animus ad securitatem revertit. Præstabit divinus favor, ut sicuti de absentia tua optata cognovimus, ita tuo reditu gaudemus. Vale.

Olympia Fulvia Morata Joanni Sinapio. S. D.

SI vales, est quod guadeam : fin necdum satis, dolco. Verum tu mi Sinapi, noli imitari malos medicos, qui in alienis morbis profitentur, se tenere medecinæ scientiam, se ipsi curare non possunt. Valetudinem tuam cura diligenter.

O. F. M.

O. F. M. Joanni Sinapio. S. D.

Longiorum epistolam paucis ante diebus ad te scripsi, ita ut nihil opus esse existimem, ut de meis rebus cantilenam eandem toties canam. Nosti quid te agere mea causa in Germania cupiam: non me tibi commendabo amplius, neque mea carmina ut ad regem & ad Fuggerum afferas, admonebo. Scio enim omnia tibi curæ esse. Bene vale.

F I N I S.

